

دە برۆ، سەگى ئازام، دە برۆ!

ئىپىستىمۆلۆگىيە لايىھىسى ئاروونى تىكىست

دە برۆ، سەگی ئازام، دە برۆ!

ئىپستيمۆلۆگىيە لايەنى ناروونى تىكىست

فەرھاد شاكەلى

دەزگای چاپ و بلاکردنەوہی ئاراس

ھەولتەر - ھەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

فه‌ره‌اد شاکه‌لی
ده برۆ، سه‌گی ئازام، ده برۆ!
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١١١٧
چاپی په‌که‌م ٢٠١١
تیریت: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٤٧٢ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مریه‌ موته‌قییان

بۆ كاك خهبات عارفي هاوريم؛
هر كاتيك دوو به دوو دادهنيشين،
شيخ رهزاي تالهباني دهبيته كهسي ستيهه.

۱

شاعیرانی کلاسیکی کورد، له پلهی جیاوازدا، ههولیان داوه زمان له ئاستیکی هونهیری بهرزدا به کار بهن، نهک تهنیا وهک کهرستهیهکی دهیرین و تیگهیاندن، بهلکه وهک ئافه ریدهیهکی جوان و وردیش که ههم وهگه رخستنی و ههم تیگهیشتنی بنه ماکانی، هوشیاریهکی دهویت له سهرووی هوشیاریی ئاساییه وه بیت. مه لای جهزیری ریچکهی شاعیرانی فارس دهگریت، وهک حافز و جامی. له جیی ئه وهی تاکه تاکهی وشه بکاته "لوغز" و سهری خوینهری پی گیز بکات، یا هوشیاریی خوینهری پی بییویت، ئه و بابته تیک دهکاته ناوه روکی یارییه هونه ریه کهی، که له سهر بنه مایه کی مهنتیقی هه لچنراوه. به لام ئه و هاوکی شه مهنتیقییهی له شیعره که دا ده بیته گری، مهنتیقی پیچه وانهی تیگهیشتنی باوه، مهنتیقیکه ده بی تو بو شیکردنه وهی، په نا بیهیته بهر هندی بنه مای تازه، که رهنگه بتوانین ناویان بنین "دژمهنتیق." جهزیری له قه سیدهیه کی ناوداریدا ده فهرموویت:

مه ی نه نوشی شیخی سهنعانی غه له ط

ئه و نه چوو نیف ئه رمه نستانی غه له ط

هەر له سه ره تاوه دهتخاته بهردهم دوورپيانىكى نائاسايى. ئەگەر پیت وایه شیخ و سۆفیهى گه وهى وهك شیخی سهنعان (خانى دهلی په نجا جار حه جى کردوه) نابى و ناكرى مهى بنوشیت و له پیناوى كچى گاوردا بچیت بۆ ئهرمه نستان، ئیدی دهبى واز له خویندنه وهى شیعه كه بهینیت. ئەگەر بتهوئى بهردهوام بیت، دهبى تۆ دهستبهردارى مهنتیقى باو ببیت و بیر و هۆشت به شیوهیهى دیکه و جیاواز به کار بهینیت. جهزیری چاوه رپى تۆ ناکات، بزانی برپارى چیت داوه. ئەو وهرامى خوئى پدیه و به پى بیرى كیش دایریشتوووه كه تهنانهت له گه ل بنه ماكانى دینى ئاسايى و شه ریه تیشدا ناگونجیت. لیره دایه كه ته سه ووف دیت به هانای مروقى بیدهسته لات و پدیه ست و ناتواناوه.

ئهمه دى خانى، وهك جهزیری، دژى مهنتیقى رۆژانه و باو راده وهستیت، به لام خانى دهتخاته ناو گىژاویكى فهلسه فیهیه وه كه لیدهر چوونى په له قازیهى كى زۆرى دهویت. یه كه مین جار كه تاجدین و مه م چاویان به ستى و زین دهكه ویت، ئەوان كچن و ئەمان كور، چونكه ئەوان جلی كچانه یان پۆشیوه و ئەمانیش جلی كورانه. دهى كه واته چۆن عاشقى یه كدى دهبن؟ خو ناكرى بلین هەر چواریان هاو جنسباز (هاو جنس خواز - هۆمۆسېكچوال) بوون. تاجدین و مه م دهیانزانی خوئیان كورن، ئەى بۆچی حه زیان له دوو كور كرد؟ ستى و زینیش دهیانزانی خوئیان كچن، كه چى حه زیش له دوو كچ دهكهن. خانى یارى به تاكه وشهیش دهكات. یارییه كانی سه رنجرا كیش و جوانیشن. له ههردوو باره كه دا، چ به كار هینانى

دژمه نتيق و چ ورده كاربييه كانى سيمانتىكى وشه، خوینەر ناچار
دهبیت له بازنهى تیگه یشتنى باوى مهنتیق و زمان بچیته دره وه.
نالى هندی جار له جهزیری و خانیش نه ولاوهرتر دهچیت. كى
نه وندهى ماموستا مهسعوود محمه د لایه نى نیستیتىكى و
زمانه وانى شيعره كانى نالى ناسیوه و شى كردووه ته وه؟
جاریکیان كتیبی "چه پکک له گولزارى نالى" ی ماموستا
مهسعوودم دهخوینده وه (نازانم چه ندهمین جار بوو دهخوینده وه)،
له شوینکدا نه م بهیته ی نالى شى دهکاته وه:

نالى به داوه شه عری دهقیقى خه یالى شيعر

بو نه و كهسه ی كه شاعیره سه د داوى نایه وه

له پر وام هست كرد كه سه ربارى لیكدانه وه كانى ماموستا
مهسعوود، نه بهیته لیكدانه وه ی دیکه ییش ه لده گریت.

شیخ رهزای تاله بانى سهروسه ودایه كى باشى له گه ل ورده كاربی
زمانه وانیدا ههیه، به لام به شیوهیه كى جیاواز و له پلهیه كى دیکه دا.
نه نایه وى لوغزه كانى هینده داخراو بن كه به هیچ كه سیك
نه كرینه وه، به لکه خو ی چمكى وشه نادیاره كهت بو درده خات بو
نه وه ی زووتر ری ببهیته سه ری. منیش بینیومه و دنایام تویش
بینیوته: مندال جاروبار به جوریک خو ی دهشاریته وه كه
باوكودایك، یا خوشكوبرا، یا كه سانیک كه وازی له گه ل دهكهن، به
ناسانى بیدوزنه وه. نیتر به م شیوهیه یارییه كه چه نده باره دهبیته وه.
شیخ رهزایش وها دهكات. نه و كه دیت وشه كانى كه ره م (واته

٢

لايهنى ناروونى تىكست هميشه به هۆى بيريكى فەلسەفەئەوه يا به هۆى فرەتوئىژىي وشەئەئەوه روو نادات [فرەتوئىژ: Multilayered]، به لکه جارى وا هەئە ريزمان دەبئەتە هۆى ناروونى. كارى ريزمان رېكخستن و روونكردهوى بنەماكانى زمانە، نەك ئالۆزكردى، به لام ئەوهئەش روو دەدات كە هەر به هۆى ريزمانەوه يا يەكئەك له بنەماكانى ريزمانەوه، رستەئەك پئويستى به روونكردهوى پتر دەبئەت بۆ ئەوهئە خوئنەر يا گوئگر تئى بگات.

له زمانى كورديدا راناوى كەسەكئى سئەئەم كەسى تاك، جاروبار گرفتئەك دروست دەكات، ئەگەر كەسانى كارا دوو سئەئەم كەس يا زياترئەش بن، چونكە تۆ نازائيت باسى كام سئەئەم كەس دەكرئەت. لەم يەك دوو مانگەئى دواييدا دەرسى تئكستى كلاسىكى كوردئەم به خوئندكارانى بەشى كوردئى زانستگەئى ئوپسالا دەگوتەوه. جارئەك نمونەئەكئى ئئنجئلما دەخوئند، ئئنجئىلى ماركوس، كە له سەرەتائى سەدەئى بئستەمدا تەرجه مەئى كوردئى كراوه. برگەئەكمان تووش بوو، وها بوو: "وه كە به قەرأغئى

به‌حری جه‌لیلیدا ده‌رۆی: شه‌معوون و ئەندریاس برای شه‌معوونی دی که تۆریان ده به‌حری داویشت". لی‌ردها دوو جار ناوی شه‌معوون هینراوه، بۆ ئەوهی خوینەر بزائیت ئەو ئەندریاسه‌ی مه‌سیح بینوییه‌تی برای شه‌معوونه نه‌ک برای مه‌سیح خۆی. ئەمه له زمانیکی وه‌ک زمانی سویدییدا زۆر به ئاسانی چاره‌سه‌ر ده‌کریت چونکه راناوی خاوه‌نیتی بۆ سییه‌م که‌سی کارا و سییه‌م که‌سی به‌رکاری راسته‌وخۆ (ئە‌کووزاتیف: Accusative) و به‌رکاری ناراسته‌وخۆ (داتیف: Dative) جیاوازن. له سویدییه‌که‌دا نووسراوه: "سیمۆن و ئەندریاسی برای بینی". هەر له‌و سالانه‌دا ئینجیل ته‌رجه‌مه‌ کراوه‌ته زاراوای کرمانجییش. وه‌رگی‌ری کرمانجییه‌که‌یش بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ناروونی، په‌نای بردووه‌ته به‌ر دووباره‌کردنه‌وه‌ی ناوی شه‌معوون: "گاڤا ب هیشییا به‌حرا جه‌لیلی دگه‌رییا، دیت کو سه‌معوون و ئەندراوسی برای سه‌معوون تۆر ده‌افیتنه به‌حری".

هەر له‌و به‌شه‌ی ئینجیلدا نووسراوه: "وه‌ خه‌سووی شه‌معوون به‌ نۆبه‌تی که‌وتبوو. وه‌ زوو خه‌به‌ریان له‌وی به‌ وی دا". کۆ له‌باره‌ی کتیه‌وه‌ ئاگادار کراوه‌ته‌وه‌؟ ناتوانین بزانی. دیاره‌ وه‌رگی‌ره‌که‌ی ئینجیلیش نه‌یتوانیوه‌ ئەم ناروونیه‌ چاره‌سه‌ر بکات. به‌لام که‌ ته‌رجه‌مه‌ی سویدی یا ئینگلیزی ده‌خوینینه‌وه‌، تیده‌گه‌ین مه‌سیحیان ئاگادار کردووه‌ که‌ خه‌سووی شه‌معوون تایی هه‌یه‌ و له‌ جیگه‌دا که‌وتووه‌.

سووره‌تی یوسوف له‌ قورئانی پیرۆزدا یه‌کیکه‌ له‌و سووره‌تانه‌ی

که هرگیز له خویندنهوه و بیستنی تیر نابم. ئایهتی سهدهمینی سوورهتی یوسوف دهفرموویت: "ورفع أبویه علی العرش وخرؤا له سجدا..." ههژار وههای کردووه به کوردی: "دای و بابی وه بان تهختهوه نیشانده و ههموویان کرنووشیان بۆ کرد." من پهنگه ئهوه ئایهتهم سهده جار گوئی لی بوو بیت یا خویندبیتهوه، به لام ههگیز بۆم نهدهچوووه سهه یهک. ناروونیه کههیش له وهوه هاتبوو، من وام بیر دهکردهوه یوسوف خویشی، که له و کاته دا عهزیزی میسر بوو، له سهه تهخت دانیشتوووه. که واته چۆن باوکودایکی خوئی بهرز کردهوه و له سهه تهخت داینیشاندن؟ ئه ی ئه گهر ئهوانه ی کرنووشیان کردووه (یا بردوووه!) براکاتی یوسوف، بۆچی ناگوتری کرنووشیان بۆ ههرسییان، یوسوف و باوکودایکی، کرد؟ ئه مسال که یه کهم جار فیلمی یوسوف بینی، ناروونیه ئهوه ئایهتهم، تا رادهیهک، بۆ روون بووهوه.

لایه نیکی ریزمانی کوردی که ده بیهته هۆی ناروونی، ئه وهیه که پیی دهگوتری ئیرگاتیف [Ergative]. له کوردی کرمانجیدا ئیرگاتیف کار دهکاته سهه ناو و راناویش، به لام له کوردی ناوه نیدا ته نیا کار دهکاته سهه راناو. تو که ده لئی: "بۆت هینام" یا "بۆم هینایت"، به راستی بۆ که سیکی ناکورد، به تایبهت ئه گهر شاره زای ریزمان نه بیت، هه لاواردنی ئه م دووه یه کجار سهخته. ئیرگاتیف له کوردی کرمانجیدا یه کجار له وهیش ئالۆزتره، تا ئهوه رادهیهی که زۆر کوردی باکوور ده ناسم نازانن ئهوه رستانه ی ئیرگاتیفیان تی ده که ویت، به کار بهین.

رېنووېسيش، وهك رېزمان، هه نديچار ده بېته هوى شيواندنى
ناوه پوكى وشه و رسته. ئەگەر يه كيك كات و هه وهسى ئەوهى
هه بېت تهماشاي رۆژنامه و گوڤاره كوردىيه كان بكات، دنيا م له
هر تاكه ژماره يه كدا سهدان هه لهى رېنوووس ده دۆزىته وه،
هه نديكيان هينده گه وره و ناقولان كه ده بنه هوى ئاوه ژووكر دنه وهى
مه بهست و ناوه پوكى نووسينه كه. پۆستپۆزىسيۆنى (دا)، هه ر بۆ
نموونه ئەمه باس ده كه م، كه به دواى پريپۆزىسيۆنى (له) دا ديت،
يه كيكه له وه له سهيرانه كه چاپه مهنى كوردى و به شى هه ره
زۆرى نووسه رانى كورد به ده ستيه وه داماون. له و جيگه يه دا كه
ده بى به كارى به ين و بينووسن، نايوووسن، كه چى له و جيگه يه دا كه
پيويست نييه و نابى به كار بېريت، به كارى ده بن. پيوه
نووساندىن يا به جيا نووسينيش ده توانيت مه عناي رسته له
بنه رته وه بگوريت. له م دوو رسته يه ورد ببه ره وه:

۱- به م سه رمايه ده ستكيشت له ده ستدا بېت چاكره.

۲- ئەگەر پاره كه ت له ده ست دا بېت، تازه ناتوانيت هيچ بكرت.

به شىكى زۆرى ئەم بابته تانهى ليره دا باسم كردوون، لايه نى
ته كنيكى نووسين، كه رهنگه بكرت له بواريكى زمانه وانيدا
باشتر لايان بكولرېته وه، ئەگه رچى لايه نى ته كنيكى و لايه نى
مه نتيقى زمانه وانى و مه نتيقى فه لسه فيى نووسين هينده له يه كه وه
نزىكن و تيكه لاون كه جيا كوردنه وه يان كارى كردن نييه. لاي
شاعيرانى سوڤى هه ستى ئىستيتيكي هينده به رز و مشتومال كراو
و په رداخته، كه سنووريك له نيوان ميتافوره زمانكرده كان و

بیره‌کانی سهر به رۆحدا نابینن. شیخ مه‌حموودی شه‌بوسته‌ری
(۱۲۵۰-؟-۱۳۲۰؟)، نووسه‌ری (گلشن راز: گولشه‌نی راز)
ده‌فه‌رموویت:

لفظ چون وکر است و معنی طایر است

جسم جوی و روح آب سایر است

هه‌ر به‌ره‌مه‌یکی شاعیرانی سوّفی وه‌ر‌ب‌گ‌ریت، سه‌دان مرواریی
دره‌وشاوه و بریسکه‌داری هونه‌ر و جوانی و به‌رامه و رازی تیدا
ده‌دۆزیته‌وه. ره‌نگه (شه‌ته‌حییات یا شه‌تحییات)ی سوّفییه‌کان
نموونه‌ی هه‌ره به‌رزی تیکستی ناروون بن، به‌لام ناروونیه‌کی
پراوپر له‌مه‌عنا و هۆش و هه‌ست و بیرکردنه‌وه، چونکه به‌زمانی
دل‌نووسراون.

ناروونی هه‌ر ئه‌وه نییه که ناوه‌رۆک یا به‌شیکی بچووی
ناوه‌رۆک شاراوه بیت و نه‌که‌وویته پیش چاوی یا زه‌ینی خوینهر. من
پیم وایه ئه‌و راستیه‌یش که تیکست به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کتووێژه لیک
بده‌یته‌وه، یا ناچار بیت وای لیک بده‌یته‌وه و توێژه‌کانی دیکه
نه‌بینیت، ئه‌وه‌یش دیسان هه‌ر ناروونیه‌یه، ئه‌گه‌رچی لیره‌دا
ناروونیه‌یه‌که هینده‌ی ده‌ستکردی نووسه‌ره، له‌وه‌یش زیاتر
که‌متوانایی خوینهره له‌وه‌دا که توێژه جیا‌جیا‌کانی میتافۆر، یا
وینه‌ی شیعر، یا هه‌ر بیریکی به‌وشه‌دارێژراو بنا‌سیته‌وه و ری
بباته‌سه‌ریان. نووسه‌ر له‌وه‌به‌ر‌پ‌رسیار نییه ئه‌گه‌ر خوینهر
نه‌توانیت گریه‌کانی تیکست بکاته‌وه و ئالۆزیه‌کانی تا راده‌ی

تىگە يىشتىن ھەموار بىكات. بەلام خويىنەر كاتىك ئامبازى تىكىستىك دەبىت، ئەو ئەركە ھونەرىيە دەخاتە ئەستۆي خۆي كە ھەموو توانىستە ھۆشەكى و ھونەرى و زمانەوانىيەكانى خۆي بخاتە گەر بۆ ھالىيىون و پەي بردن بە رىگا و كۆپرە رىگاكانى جىوگرافىيە تىكىستەكە. سەرکەوتن و سەرنەكەوتنى خويىنەر لەم ئەركەدا ئەو پاداشتە، يا ئەو سزا، ئىستىتىكىيەكە دەبىتە بەشى. ئەمە رىك ۋەك ئەو خۆشى و شانازىيە ۋايە كە شاخەۋانىك دۋاي ھەلزان و سەرکەوتن بە شاخىكى رىك و سەخت و بەرزدا ھەستى پى دەكات، يا پىچەۋانەكەي. شاخ نە داۋا و نە زۆرى لە كەس نەكردوۋە بىت پىيدا ھەلزىت. بەلام كونجكۆلى مەرۇف ھەزى لەو جۆرە سەركىشىيە دەخاتە دل و دەروونەۋە.

لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا كەم كەس ھىندەي نالى بە ھەشقىۋە دەست بۆ زمان دەبات و كارى لەگەلدا دەكات. مېتافۆرەكانى شىعەرى نالى لەو بابەتەن كە زۆر جار دەكرى بە شىۋەي جۆراۋجۆر لىك بدرىنەۋە. ئەمەش بەرھەمى بەكارھىنانى مەنتىقىكى قوۋلى زمانەۋانىيە، يا بەرھەمى مەنتىقى بەراۋەژوۋە. وشە لە شىعەرى نالىدا، ئافەرىدەيەكى فرەتۋىژىيە. تۆ ئەگەر دەتەۋى بەھرەي تەۋاۋى لى ۋەربىگىت، دەبى بە يەك لىكدانەۋە، يا بە لىكدانەۋەيەكى يەكتۋىژە، بەس نەكەيت.

شىعەرىكى نالى ھەيە بەۋە دەست پى دەكات كە دەلى: "نەمردم من ئەگەر ئەم جارە بى تۆ...". ئەمە لە شىعەرى ئاسان و تا رادەيەكىش سادەكانى نالىيە. زۆر بەمان ئەگەرىش

نەمانخویندبیتەوہ ئەوا بە گۆرانی گویمان لی بووہ. دوا بەیتی ئەو
شیعەر دەلیت:

لە حەسرەت سەروی قەددت چاوی نالی

دو[و] جۆگە، بەلکو دوو رووبارە بی تۆ

[لە هیندی چاپدا نووسراوہ: قەددی سەروت]

بەپیی خویندەوہی کۆنی شیعەر دەبی ھەر بەیتکی غەزەل وەک
ھەبوویەکی سەربەخۆ تەماشای بکریت و تەنانەت جیگۆرکیی
بەیتەکانیش کار نەکاتە سەر رایەلەئە شیعەرەکە. بەلام بە
شیکردنەوہیەکی ستروکتورالیستانە، تۆ دەزانیت غەزەل یا قەسیدە
قەوارەپەکی یەگرتووی ھونەرییە و ھەموو جمگەکانی پیکەوہ
بەستراون. لیکدانەوہی رووالەتیانەئە بەیتەکە ئەوہ دەگەیینیت کە
نالی هیندە تاسەئە بالای سەرووئاسای یار دەکات، کە لەبەر
گریان و فرمیسکریشتن، ھەردوو چاوی بوونەتە دوو جۆگە، نەک
ھەر دوو جۆگە، بەلکە دوو رووباریش. ھەتا ئێرە هیچ ناتەواوییەک
لە بەیتەکەدا و لە لیکدانەوہکەدا بە دی ناکریت. بەم
لیکدانەوہیەیش هیچ کەمنرخاندنیکی کارەکەئە نالی نەکراوہ و
تووشی هیچ زۆردارییەکیش نەھاتوہ، چونکە یەکەم خویندەوہی
رووالەتیانە ھەر هیندەئە لە باردایە. بەلام بۆ خویندەریکی
کونجکۆل و بۆ کەسیک توانست و بەھرەئە ھونەری و زمانەوانیی
نالی بناسیت و ھەمیشە بە ترسەوہ لێ نزیک ببیتەوہ، دەبی بە
وردی چاوی بگێریت نەوہک نالی، خۆی گوتەئە، "داوہ شەعر"یکی

وردی بۆمان نابیتتهوه.

له چهند بهیتیکی سهرووتردا کۆمهلی وینهی شیعرى ههن دهکهنه بهر بنه مای مهنتیقیکی تاییهتی، که له یهکه م سهرنجدا وا پیدهچیت مهنتیقی ناوهژوو بیت. چونکه له ههر یهکیکیاندا دوو راستی بهرانبهر یهکتر راگیراون که پیچهوانه یهکدین. نالی دهلی:

له لای من با وجودی ناس و نهجناس

کهسی تیدا نییه ئەم شاره بی تۆ

راسته، به تیروانینیکی رووالهتیان، ئەم وینهیه مهنتیقیکی ناوهژووی تیدایه، چونکه لهگهڵ ههبوونی ئەو ههموو خه لکه دا، نالی وا ههست دهکات ئەو شاره چۆلهوانییه و کهسی تیدا نییه. کهس بۆ ئەو ههر یهک کهسه، ئەویش دل بهره، یاره. به لام من بهمه نالیم مهنتیقی ناوهژوو. ئەمه مهنتیقیکه لهگهڵ تهبیعهت و بیرکردنهوهی مرۆفدا گونجاوه و ههر تهنیا نالی نییه که وا بیر دهکاتهوه، لهوهیه تۆیش و منیش و کهسیکی نهخویندهواریش ههر وا بیر بکهینهوه. له بهیتیکی دیکه دا دهلی:

له کن تۆ خار و خهس گولزاره بی من

له لای من خهرمه نی گول خاره بی تۆ

لیرهیش ههر ئەو مهنتیقیه دووباره دهبیتتهوه: ئیره که تۆی تیدا نییت، تهنا تهت خهرمانی گولیش وهک درک وایه. لای تۆیش، چونکه

خۆت لهوئیت، تهنانهت درک و دالیش دهبنه گول، چونکه تۆ سهرچاوهی جوانی و نه رمی و شینایییت. کهواته وینه شیعییه که له مهنتیقی شهکلی لای نه داوه، ئەگه رچی دوو لایه نی ناکۆک روویان له یهک کردوه.

ئهو هی یه کهم جار له بهیته کهی "بالای سهروئاسای یار و چاوی رووبارئاسای نالی" دا دهخوینریته وه هاوکیشهیه کی زۆر ئاسایی و رۆژانهیه، که دهکرئ له ههر شوینیک و بۆ ههر کهسیک دووباره ببیته وه. به لام به لابرندی تووژی یه کهم و گه پان به دوا ی تووژیکی دیکه دا، تووشی داچله کانیک ده بین که کرۆکی هونه ره کهی نالییه. له ژیا نی ئاساییدا و به پیی مهنتیقی ئاسایی، ده بی سه روو، یا ههر دار و شینایی به گشتی، تاسه ی ئاو بکات. به لام له بهیته کهی نالیدا، سهرچاوه ی ئاو، که نهک دوو جوگه، به لکه دوو رووباری چاوی نالییه، تاسه باری داری سهروه. له جی ئه وه ی دار بۆ دووری ئاو بگرییت، لای نالی، سهرچاوه ی ئاوه که بۆ دووری دار دهگرییت. مهنتیقی ئاوه ژوو ئه مه یه. ههر له بهر ئه وه یه شه به ئاشکرا بوونی ئه م رازه تووشی داچله کان ده بین. خانمه شاعیری ئه مه ریکی جهین هیرشفیلد ده لیت: "ناچاوه روانکراو ده کرئ له وشه، سینتاکس، چه مک، وینه ی خه یال یا ره وان بیژیدا روو بدات. داچله کین ئه و ده روازه یه یه که نوئ، تازه، ده بی به ناویدا بروات. ئەگه ر له شیعی کدا شتیک که سانی دیکه داده چله کینیت، کهواته ده بی پیشتر، یه کهم جار، دانه ره که ی داچله کاندیت."

بیگومان نالی زۆر پیش ئیمه، ههر ئه و شه وه ی شیعه ره که ی

نووسیو، تووشی داچله کین بووه . زۆریشی پی خوش بووه ئەو
ناروونییه بو ئیمه به جی بهیلت، بو ئەوهی ئیمهیش، هەر
کیه کمان شیعره که دهخوینتیه وه و به دواى دەرگا داخراوه کانیدا
دهگه ریت، تووشی ئەو ههپه سانه و ئەو داچله کینه بپیت.

۳

هه‌لۆیستی هه‌ره ئاسایی لای شیخ رهزای تالهبانی، هه‌لۆیستی دهسته‌لاتداری و سه‌ردهستی و شانازی به خووه‌کردن و خوگه‌وره‌بینین و ملشکاندن و ته‌فروتووناکردنی به‌رامبه‌ره‌که‌یه‌تی. ئەگه‌رچی من به هیچ جوړیک ناتوانم ئەم هه‌لۆیستانه به دل‌ره‌شی، لووتبه‌رزی یا مله‌وری دابنیم. هه‌لۆیسته‌کانی شیخ ره‌زا هه‌لۆیستی ئیستیتیکین، هه‌لۆیستی شیعرى و زمانه‌وانین، هه‌لۆیستی هونه‌ری و ره‌وانیژین. ئەو ته‌نیا له چوارچێوه‌ی وشه و رسته و ده‌رپینی هونه‌ریدا خو‌ی راده‌نیت و هه‌ره‌شه و گوره‌شه ده‌کات. تۆ سه‌رنجی ئەوه بده که شیخ ره‌زا له سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه، هیشتا پالنه‌وانه‌تی تاکه‌که‌سی و ئازایه‌تی و سوارچاکی و شمشیره‌شانندن و ته‌نانه‌ت کوشتن و برین و تالانکردنیش باوی هه‌بووه و به‌شیک بووه له فه‌ره‌نگی پیاوه‌تی له کورده‌واریدا. به‌لام شیخ ره‌زا هه‌رگیز باسی پالنه‌وانه‌تی خو‌ی ناکات. له هیچ شیعریکدا نه‌هاتوه چیرۆکی شمشیره‌کێشی و گورزه‌شانندی خو‌ی بگێرێته‌وه، چونکه چیرۆکی وه‌های نییه و رابوردوویه‌کی له‌و چه‌شنه‌ی نه‌بووه. ته‌نانه‌ت له‌و شیعره‌یشدا که به هه‌ره‌شه‌وه داوای

بەرخەنئىر لە خزمەكانى خۆى دەكات:

بەرخەنئىرئ گەر نەنئىرئ ھەر كەسى خاوەنمەپە
دئىم بە گژيا دەيدرم، گەر فيلمەسەل شئىرى نەپە

تۆ دەزانى ھەپەشەكەى (فشەگالتە)پە و تەنیا قسەپە، چونكە
ھەر بەيتىكى دواتر زۆر بە سادەپى مەرجهكانى خۆى ديارى
دەكات "تا نەقەومئىت و نەزانن ئەم ھەموو شۆر و شەرە... و بە
ناردنى بەرخىك، گيسكىك، يا بزنىك سازش دەكات. لە
شيعرىكى ديكەيدا داواى خەلات و پاداش دەكات، لە پای ئەو
ھەموو شيعرەى بۆ پەسن و پئداھەلانى عەشیرەتى گوتوون، كە
ديارە راستيش ناكات، لە دوا دئيريشدا ھەپەشەپەكى تەماوى و
ناديار دەكات: "... گەر ھىچ نەنئىرن يا ستار!". مەرجهكەيشى
ھىندە بئىنرخ و كەمباپەخە كە بە ھىچ شىوہپەك لەگەل شان و
شەوكەتى شىخدا ناگونجئىت. خۆيشى دەزانئىت "گەر نەنئىرن" ھىچ
روو نادات و ھىچيش ناقەومئىت. ئەمە ئەو بنەپەتە كۆمەلایەتییەى
كوردەوارىپە كە دەلئىت "ھەپەشە نيوہى پياوہتییە".

شىخ رەزا خەلكى ديكە دەكاتە پالەوان: شىخ ستار يا عوبئىدى
فیلەتەن يا شىخ محەمەد عەلىى مامى، بەلام خۆى نا. چەكى ھەرە
بەكار و ترسئىنەرى شىخ رەزا "ئالەت" كەكەپەتى، كە پئى واپە
ناوبانگى بە ھەموو لایەكدا بلأو بووہتەوہ و ناسراو و "مەعوود"ە.
ئەو تا ئەو رادەپە شانازى بە ئالەتەكەى خۆپەوہ دەكات، كە وەك
ھىزنىكى سەرپەخۆ دەيبئىت، وەك ھەبوویەكى خاوەن كەسايەتییە

جياواز، نەك وەك بەشىك لە لەشى خۆي. زۆر جار خۆي و ئالەتكەي وەك دوو ھاوپەيمان باس دەكات، ئەگەر چي ھەندىك جار سنوورى ئەم سەربەخۆي و جياوازييە، بۆ بەرژەوھندي خۆي، دەپرووشينيت.

مەبەستى ئەم باسەي من ئەو لايەنانەي شيعرى شىخ رەزا نييە، كە ديارە لەو پرووھە زۆر شتم ھەيە بۆ وتن و بۆ نووسين، بەلكە پيشاندانى ئەو ناروونىيەيە كە لە ھەندى تىكستى شىخ رەزادا دەبينريت و پيوستى بە لىكدانەوھيە.

لەگەل ئەو ھەموو بەخۇنازين و خۆرانانەيشدا، زۆر جار شىخ نەخشىكى دىكە بۆ خۆي دادەنيت: نەخشى كەسىكى زيانلىكەوتوو، دۆراو، نەزان، شكاو و لاواز. بەلام شىخ رەزا ھەروا بە خۆرايى خۆي ناخاتە بارىكى و ھاوھ ئەگەر بە تەماي سەركەوتنىكى گەورە و دەستكەوتنىكى مەعنەويى چاك نەبیت. مەنتىقى پرووالەتبي ھەندىك لە ھەلوپستەكانى شىخ رەزا مەنتىقى لاوازي و دۆرانە، بەلام ئەمە تەنيا يارىكردنە بە وشە و تاكتىكىكە بۆ فریودانى خوینەر. ئەمە پەردەيەكە بۆ شاردنەوھى ئامانجىكى دىكە، كە دواتر روون دەبیتەوھ. ئەگەر نا نە دۆران لە ئارادايە و نە شكان، بەلكە ئەوھى بردوويەتيەوھ و سەر كەوتووھ شىخ رەزايە نەك بەرانبەرەكەي. شىخ لە شيعرىكدا باسى ئەوھ دەكات كە لەگەل مەلادا زەرفىنى كردووھ و دۆراندوويەتي:

ئەي مەلا تۆ قەت لە زەرفىندا وھا خيرا نەبووى

يا لە حيزىي بەختى من، يا مۆرەكەت مووى پيوھ بوو.

تۆكە ئەمە دەخوینیتەوۋە وای بۆ دەچیت كە شیخ رەزا یارییەکی دۆراندوۋە و خویشی دان بەم دۆراندنەدا دەنیت و پى لەو دەنیت كە مەلا لە زەرفیندا خیرایە (زیرەك و لیزانە) بۆیە یارییەكەى بردوۋەتەوۋە. بەلام وا نییە. شیخ رەزا بۆ دۆراندەكەى خوئی، دوو ھۆ دیاری دەكات: (یەكەم) نەبوونی بەخت (خوئی پى دەلی حیزی بەخت)، (دوۋەم) ئەو فیلی مەلا كەردوویەتی كە موویەکی بەستوۋە بە مۆرەكەوۋە. ھەر بەیتیک دواتر ھۆی یەكەم ھەلدەوۋەشینیتەوۋە و نایەوئی بیبەختی یا بەدبەختی بكاتە ھۆ. چۆن دەبی شیخ رەزا بەختی نەبیت؟ نا، ھۆی دیکە لە ئارادایە. شیخ ھەر بەو بەس ناكات كە ئەم تاكە سەرکەوتنە بە مەلا رەوا نابینیت، بەلكە ھەر ھەموو رابوردوویشى دەسپیتەوۋە. تۆماریکى میژووی بۆ خوئی دروست دەكات كە ھەمیشە زەرفینی لە مەلا بردوۋەتەوۋە و ئەمە یەكەم جارە مەلا دەبیاتەوۋە، كە ئەویش ھۆی خوئی ھەیە؛ ھۆیەكەیش ئەوہیە مەلا فیلی كەردوۋە.

ئەى مەلا تۆقەت لە زەرفیندا وەھا خیرا نەبووی

(قەت: ھەرگیز) لیردەدا وشەییەکی ناوہندییە. شیخ دەیەوئی بلی مەلا نەك ھەر لەگەل ئەمدا، بگرە لەگەل ھیچ كەسیكى دیکەیشدا یاریی نەبردوۋەتەوۋە. كە ئەم تاكە جارەیش لە زەرفیندا خیرا بوۋە، لەبەر ئەوہیە فیلی كەردوۋە و موویەکی بەستوۋە بە مۆرەكەوۋە. شیخ رەزا ئەمە دەكاتە بیانوویەك بۆ ئەوہی ھەرچى سووكایەتی ھەیە بە مەلاى بكات. ھەموو لایەنە ھونەرییەكانى شیعرەكە بە دەوری

مۆرهكه دا دەسووپینهوه كه گوايه مووی پپوه بووه. شیخ رهزا هیچ بواریک به مهلا نادات چاو بکاتهوه و بهرگرییهک له خووی بکات، بهلکه به جوریک بهلگهبارانی دهکات که دووهزار جار له دلای خویدا ئاواتی خواستوووه ئەو یارییهی بدۆراندایه و تووشی ئەم رۆژه رهشه نههاتایه. ئەگهرچی له سههرهتادا سی پیکهیی بو دادهنیت:

حال له سی خالی نییه، تو خودا به راستی پیم بلی!
مووی سمیلت، یا بهرت، یا کلکی یابووی پپوه بوو؟

پیش ئەوهی مهلا بواری دهست بکهویت، له ترسی ئەوهی زیاتر ئاورووی نهچیت، دان بهوهدا بنیت که یهکیک لهو سی گومانه راسته، شیخ رهزا کۆمهلی بهلگهیی تازه دینیتته پیشهوه و دهیهوی ناچاری بکات ددان به گومانهکانی دیکه دا بنیت، که هیچیان لهوی دیکهیان چاکتر نییه: ۱- مووی رزیوی پیستی دهباغخانه؛ ۲- پهشمی پاشی مهلا؛ ۳- تووکی بن کلکی کهر؛ ۴- تووکی بارگیری مردوو. شیخ رهزا لهناو بهلگهکانیدا زیاتر پی لهسهه یهکیکیان دادهگریت:

پهشمی پاشت بوو مهزنده، چونکه وهختی رۆژ ههلات
دیقههتم دا دهورپشتی زهرفهکان گووی پپوه بوو.

له هه مووی سهرنجراکیشتر، دوايين بهیتی شيعرهکهيه که لهگهڵ
هیچ مهنتیق و هیچ بنهمایهکی قانونی یا کۆمهلايهتی یا

نهریتانهدا ناگونجیت، مه‌گهر تهنیا له‌گه‌ل مه‌نتیقی چاوقاییمی و
رووداری شیخ ره‌زادا:

داوه‌که‌ی مووین و گووینت به‌کاری هیچ‌نه‌هات
گهرچی ههر لایئ دووسه‌د ئەفسوون و جادووی پتوه‌بوو.

شیخ ره‌زا ده‌رگای ئەم ناروونییە‌ی تیکسته‌که‌ی به‌به‌لگه‌یه‌کی
ده‌ستکردی وا داده‌خات که‌تۆ نه‌توانیت ته‌نانه‌ت بیخه‌یه‌ته ژیر
پرسیاریشه‌وه. پرسپاری ههرچییه‌ک بکه‌یت، تازه‌ سوودیکی نییه؛
ئەو برپاری خۆی داوه و باسه‌که‌ی براندووه‌ته‌وه.

ئەم تاکتیکه‌، تاکتیک‌ی خۆ به‌دۆراو پێشان‌دان، چەند جارتیکی
دیکه‌یش له‌ شیعر‌ی شیخ ره‌زای تال‌ه‌بانیدا دووباره‌ و چه‌ندبارە
ده‌بیته‌وه، به‌ ئامانجی گه‌یشتن به‌ ده‌ستکه‌وتی گه‌وره‌تر و گرنگتر.

کاتیک شیخ ره‌زا دیت به‌ رسته‌یه‌ک که‌ به‌ روواله‌ت په‌شیمانی
لی ده‌تکیت، به‌راوردی خۆی و مسته‌فا به‌گی باجه‌لان ده‌کات، تۆ
پیت وایه‌ ئەم به‌ راستیه‌تی و هاتووه‌ ئەزموونیک‌ی خۆیت بۆ
ده‌گیریته‌وه. رسته‌که‌ی هیی ئەوه‌ نییه‌ گومانی لی بکه‌یت یا په‌نا
ببه‌یته‌ به‌ر لیک‌دان‌ه‌وه‌ی پێچ و په‌ناکانی، چونکه‌ ههر یه‌کسه‌ر پئ
له‌وه‌ ده‌نیت که‌ ئەم گه‌وج و هێر بووه‌ وه‌ک مسته‌فا به‌گی نه‌کردووه‌.
ئەگه‌ر گه‌وج نه‌بووایه‌ و تۆزئ ئاوه‌زی به‌ کار به‌ینایه‌، هه‌لبه‌ته
ئەمیش وه‌ک مسته‌فا به‌گی ده‌کرد:

ئەحمه‌قم نه‌مکرد هه‌تا ریشم نه‌بوو گانی بدەم

ههتا خهیاڻ و بیرکردنه وهی خوینهر له سنووری ئەم دیره
تینه په پیت، هەر وا ده زانیت شیخ رهزا خۆی به دۆراو زانیوه و
گلهیی له بهخت و ناوچاوانی خۆی دهکات که بوچی ئەمیش وهک
مستهفا بهگ له ته مهنی لاوینیدا ئەو کارهی نه کردووه. به لام که
دیبری دووه می بهیته که ده خوینیته وه، تیده گهیت که ئەمیش دیسان
نموونه یه کی دیکه یه له "مهنتیقی بهراوه ژوو". شیخ هه موو زیره کی
و چاوکراوهیی و هۆشیاریه کی ده داته پال مستهفا بهگ، چونکه ئەو
هینده وریا بووه، له ته مهنی رهوالی و لاوینیدا "داویه تی".

مستهفا بهگ چاکی کرد، تا ریشی هات هەر گانی دا.

تۆ سه رنجی ئەوه بده که ته نانهت له هه لێژاردنی وشه کانیشیدا،
شیخ هینده وریا و لیزانه، خۆی دهکاته ئەو دۆراوه بیدهسته لات و
بهسته زمانه ی که هه لیککی میژوویی و دهگمهنی له دهست خۆی
داوه، چونکه ده بهنگ و گهوج (ئهحمهق) بووه. ده بوو لهو ته مهنه دا
که هیشتا بواری ئەوه ی هه بوو "بدات"، هەر نه بی ته نیا یه ک جار
"بیدایه"، به لام ئەو تاکه جار هیشی له دهست خۆی داوه. که چی
په سنی مستهفا بهگ بهوه ده دات که تا ریشی هاتووه "هەر"
داویه تی. به کارهینانی (هەر) لهو رسته یه دا ئەوه دهگه یینیت که
مستهفا بهگ له پرۆسه ی "دان" دا ماوه یه کی دوورودریژ و به
شیوه یه کی چالاکانه بهردهوام بووه. ئیمه نازانین ئەو پرۆسه یه
چه ند سال بهردهوام بووه، به لام ده زانین ماوه یه کی دوورودریژ بووه
و مستهفا بهگیش چالاکانه و بهردهوام "داویه تی". رهنگه له

تەمەنكى يەكجار بچووكەو، تۆبلى له تەمەنى پىنج شەش سالانەو، تا ئەو كاتەى رېشى هاتوو، واتە تا دەورو بەرى شانزده حەفدە سالان، لەو بواردە چالاک بوو. شىخ رەزا دەيه ویت بلیت مستەفا بەگ لە ماوہى دە دوانزده سالدا "هەر" داويه تی، كه چى ئەمى گەوج و هپىر و بەستە زمان بۆى نەلوا تەنانەت يەك جار يیش بیدات.

ئەم هۆشيارىيە زمانەوانىيەى شىخ رەزا لە شىعەرى دىكەيشيدا بەرچاودەكە ویت. پىم وايە لە نووسىنىكى دىكەمدا باسى ئەوهم کردووہ كه چۆن لە شىعەرىكدا دوو كارى جياواز بە كار دەهینت بۆ گىرانەوہى دوو رووداوى هاوچەشن و لەيه كچوو:

حاجى عەبدوڵلا لە ئادەم فيلتەرە

باوچوودى مەرتەبەى پىغەمبەرى

ئەم بە سەد شەيتان لە كۆيە دەرنەچوو

ئەو بە شەيتانى لە جەننەت دەريەرى

(دەرچوون) و (دەريەرىن) زۆر جياوازن و زۆر لە يەكەوہ دوورن. يەكەمیان کردارىكە تۆ بە ئارەزووى خۆت ئەنجامى دەدەيت و دەتوانى بريار بەدەيت بە چ شىوہ يەك دەيكەيت، بەلام دووہمیان دەبى هيندە خپرا و بە پەلە ئەنجام بەدەيت كه تۆ بوارى بىرکردنەوہ و نەخشەدانانت نىيە. تۆ دەبى هەرچى زووتر فرىا بكەويت و خۆت رزگار بكەيت. من كه ئەم شىعەرە دەخوینمەوہ ديمەنى (ئادەم) و (حاجى عەبدوڵلا) م دیتە پيش چاؤ. ئادەم، لە ترسى يەك شەيتان،

هینده به تالووکیه که تهنانهت فریای ئهوه ناکه ویت که وشه کانیشی له پی بکات و دهبی ههتا زووه به ههشت به جی بهیلت، خوئی رزگار بکات و دهرپه ریت. که چی حاجی عهبدو لالا نه په له یه تی و نه نیگه رانی هیچ شتی که، ئه گهر چی سه د شهیتان دهوریان داوه و تهنگیان پی هه لچنیوه. ئه نجامه که پیش ئه وه به که ئادهم له به ههشت "دهرپه ری"، به لام حاجی عهبدو لالا "دهرنه چوو." لیره دا ئه گهر ئه نجامه که به و شیوه به بیوایه که حاجی عهبدو لالا له کوپه دهر بچوایه، دیسان ده بوو هه ئه و به زیره ک و ئازا و (فیلتر) دابنریت، نه ک ئادهم تیک که له ترسی یه ک شهیتان، هینده به په له و به پرتا و له به ههشت دهرپه ریوه که فریا نه که وتوو تهنانهت که وشه کانیشی بدو زیته وه و له پیمان بکات.

هه ره له و دوو به یته دا شیخ رهزا مه و دایه کی دیکه هیشی له به رچا و گرتوو که ده بیته هوی ئه وه ی دۆران و دهرپه رینه که ی ئادهم گهره تر ببینریت. ئه و که ده لی (باو جوودی مه رته به ی پیغه مبه ری)، ئه وه مان تیده گه یینیت که ئادهم ده بوو ئازا تر و بویرتر بیت، چونکه ئه و په یامبه ر بوو و ده یزانی خودای له پشته، به لام حاجی عهبدو لالا نه په یامبه ره و نه هیچ. که چی حاجی عهبدو لالا له ئادهم بویرتره. ئه گهر ئیمه ته نیا ته ماشای روواله تی شیعه ره که بکه ین، وا هه ست ده که ین که شیخ رهزا ویستوو یه تی به دوو شیوه چاکه بو ئادهم بکات. له لایه که وه ئه وه مان بییر ده خاته وه که ئه و پله ی په یامبه رایه تی هه بووه، په یامبه ر بووه (باو جوودی مه رته به ی پیغه مبه ری)، له لایه کی دیکه هیشه وه دوژمنیکی زوری نه بووه، به لکه

تهنیا یهک دوژمنی ههبووه، یهک شهیتان بهرانبهری وهستاوه. به پیچهوانه‌ی ئادهمه‌وه، حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ په‌یام‌به‌ر نییه، به‌لکه مروّقیکه و دوژمنیشی یه‌ک‌جار زۆرن؛ سه‌د شهیتان دوژمنایه‌تی حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ ده‌که‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئاده‌م ده‌رووخیت و ده‌به‌زیت و کۆل ده‌دات و له‌به‌ه‌شت ده‌رده‌په‌ریت، به‌لام حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ له‌کۆیه ده‌رناچیت.

پرسیاریکی به‌جی لیره‌دا ئه‌مه‌یه: ئایا شیخ ویستوویه‌تی په‌سنی ئازایه‌تی و بویری حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ بدات، یا ویستوویه‌تی ئاده‌م بشکینیته‌وه و وه‌ک ترسنۆکیک وینای بکات؟ هیچیان نییه. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه له‌شيعره‌که‌دا هیچ په‌سندا‌نیکی حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ و هیچ شکانده‌وه‌یه‌کی ئاده‌می په‌یام‌به‌ر ناخوینینه‌وه. شیخ ره‌زا ته‌نیا هاوکیشه‌یه‌ک ده‌خاته به‌رده‌ستمان، لایه‌کی مروّقیکه سه‌د شهیتان دوژمنایه‌تی ده‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی له‌شاره‌که‌ی خۆی بیکه‌نه ده‌ره‌وه. لای دووه‌میش په‌یام‌به‌ریکه، یه‌ک شهیتان هاتووه به‌رۆکی گرتووه و شه‌ری پی‌ده‌فرۆشیت و ده‌یه‌وی له‌به‌ه‌شت ده‌ری بکات. ئه‌نجامه‌که‌یشمان دیت چۆن بوو: ئه‌میان (ده‌رپه‌ری) و ئه‌ویان (ده‌رنه‌چوو).

ده‌توانین دیسان بپرسین: ئایا شیخ ره‌زا ئه‌م ئازایه‌تی و بویرییه‌ی حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ به‌رز دهنرخینیت؟ ئایا، له‌م شيعره‌دا، پی‌وی وایه حاجی پیاویکی زانا و لیزان و ئازایه؟ نا. شیخ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی په‌سندا‌نی هه‌لو‌یسته‌که‌ی حاجی عه‌بدو‌ل‌لآ ببوایه نه‌یده‌گوت (فیلتره). ده‌یتوانی وشه‌یه‌کی دیکه‌ی هاونا‌ه‌نگ و

هاوكتيش به كار بهيئت. دهيتوانى بنووسيت:

حاجى عهبدوللا له ئادهم ژيرتره.

ديمهن و كەش و هەواى سەرتاپيى شيعرهكه ئەوهمان پي دەليت
كه شيخ به جورىك سووكبينين و كهمنرخاندين وينهى حاجى
عهبدوللا پيشان دەدات، بەلام هەست بە جورىك هاودەردى و
بەزەيى پيداھاتنەوہ و پاساودانى هەلوئىستەكەى ئادەم دەكەين. با
ئەوھيشمان لە بىر بيت كە حاجى عهبدوللا، حاجى مەلا عهبدوللاى
جەليزادەى زاناي گەورەيە (١٨٣٥-١٩٠٨). هەر شيخ رەزا خوڤى
لە شيعريكى ديكەيدا كە بە فارسي نووسيووھتە پەسنى گەورەيى
و زانست و پلە و پاھەى ئەو پياوہ دەدات: (علم تو در همه جا، بر
همه كس معلوم است)، زانستى تو له هەموو شوينىك و لاى
هەموو كەسەيك ئاشكرايە. هەر ديريك دواى ئەوہ ديسان زانستى
ماموستاي جەليزادە بە (علم جهانگير شما)، زانستى جيهانگري
ئيوہ، ناو دەبات.

لەپال بەكارھينانى مەنتيقي ئاوەژوودا، شيخ رەزاي تالەباني
تاكتيكىكى ديكەيش بە كار دەبات بۆ دەستەبەرکردنى سەرکەوتنى
خوڤى و بەزاندى بەرانبەرەكەى: تاكتيكي خاكيبوون و
خۆبەنزمگرتن (تواضع)، بەلام ديارە خاكيبوونىكى درۆينە و
فيلبازانە. لە جيى ئەوہى راستەوخو بەرانبەرەكەى بوروژينيت و
بيخاتە سەر هەلوئىستىكى هيرشبهرانە، هەول دەدات خاوى
بكاتەوہ، تا ئەوہى خوڤى گورج دەكاتەوہ و خوڤى بۆ هيرشبردن

ئاماده دەككات. كه ئەو ھەلەھى دەست كەوت، ئەوجا پەلامارى
دوژمنەكەھى دەدات و بە جوړيک تىي دەسرەوینىت كه به تەواوى له
پەلوپۆى بخات و ئیتر جاريكى ديكە بواری ھەلستانەوھى نەمىنىت.
شىخ رەزا خۆى له شىعەرىكدا وردەكارىيەكانى ئەم تاكتىكە پروون
دەكاتەوھ. منیش دواتر باسى دەكەم.

ناوھەرۆكى پرۆژەكەھى شىخ رەزا ئەوھىيە، له سەرەتاوھ پى له ھەلە
و شكانى خۆى بنىت، بەلام تەنیا بو فریودانى بەرانبەر. ئەم
پیلانەھى شىخ ھەرگىز له دلەوھ نىيە، بەلكە چاوبەستىكە فيلتيكى
ھونەرىي لەژێردا شار دووھتەوھ. شىخ كه دپت ددان به ھەلەھىكە
خویدا دەنىت، ھەلەكەھى خۆى به جوړيک بچووك پيشان دەدات
وھك بلپى ھىچ بايەخىكى نىيە و ئەم له بەخشندەيى و دلفر اوانىي
خۆيەتى كه پىي لى دەنىت. بەلام ھاوكات ھىرشىك دەباتە سەر
دوژمن، كه بواری پرسىار و بەراوردكردنى بو ناھىلتيەوھ.

شىخ سالىھى شىخ ئەحمەدى تالەبان مامى شىخ رەزايە و وا
پى دەچىت نىوانىان خووش بوويىت و گالتە و شوخىيان پىكەوھ
كردبىت. من وای بو دەچم له پرووى تەمەنەوھ نىوانىان زور
نەبوويىت، چونكە ئەو زمانەھى شىخ رەزا بو دواندى شىخ سالىھ
به كاری دەھىنىت، زمانى دۆستايەتییەكە كه نزىكى تەمەن،
ھۆيەكى گرنگە بو دروستبوونى. شىخ رەزا له شىعەرىكدا دەلتي:

تۆ كه خۆت مەيلى جنىوبازى دەكەھى شىخ سالىھ
بوچ دەكەھى سەرزەنشى من كه رەزا ھەججاوھ

غایه‌تی به‌نده جنیوم به دوو سیّ که‌سیّ دابیّ

تۆ هه‌تا ئی‌سته، به قوریان، به هه‌زارت داوه

به‌یتی دووه‌می شیعره‌که ئه‌و تاکتیکیه‌که شیخ سوودی لیّ
وهرده‌گریّت. پیتشه‌کی دیت و به دهمی خوئی پیّ لی دهنیت که
له‌ویه ئه‌م جنیوی به دوو یا سیّ که‌سیّک دابیّت. سه‌رنجی ئه‌وه
بده که تهنانه‌ت ئه‌و رسته‌یه‌یش پیلانانیکی پراوپر نییه، چونکه
جیگه‌ی ئامرازیکی ریزمانی به چۆلی هیشته‌وه‌ته‌وه. رسته‌که
ده‌کریّ وه‌هایش بگوتریّت و بنوسریّت:

غایه‌تی، [ئه‌گر] به‌نده جنیوم به دوو سیّ که‌سیّ [کیش]

دابیت...

به‌لام شیخ ره‌زا زۆر له‌وه ره‌وانبیژتره، که به ورده دهربرین و به
ئامرازی سووکه‌له‌ی ریزمان، مه‌به‌ستی دلیّ خوئی پروون بکاته‌وه.
ئه‌م دیره‌ی به‌یتی دووه‌م هیچ قورساییی و تاوانیک ناخاته‌ سه‌ر
شانی شیخ. ئه‌و به جوړیک پاکانه بوّ خوئی ده‌کات، که نه خوینهر و
نه شیخ ساله‌حی مامی هیچیان ناتوانن داوای زیاتری لیّ بکه‌ن.
مه‌نتیقی به‌رگریکردنی شیخ ره‌زا له‌م دیره‌دا چهند پله‌یه‌کی هه‌یه:

۱- تۆ [جه‌نابی شیخ مامه‌ ساله‌ح] وای دابنیّ که تاوانی هه‌ره
گه‌وره‌ی من [غایه‌تی] ئه‌وه بیت که جنیوم داوه. لیره‌دا [غایه‌ت]
به مه‌عنای "ئه‌ویه‌ری" به کار هینراوه [utmost, extreme, ul-
timate, maximal, maximum].

۲- ئه‌م جنیودانه تاوانیکه تۆ منی پیّ تاوانبار ده‌که‌یت، چونکه

مەرج نىيە من جنىئوم دابىت. بەلام كە تۆ ھەر سووريت لەسەر
داواكەت، با لەبەر خاترى تۆ واى دابنىين كە من جنىئوم داو،
واتە [ئەگەر] من جنىئووشم دابىت...

۳- ئەگەر من جنىئووشم دابىت، ئەوپەرەكەى [غايەتى] جنىئوم بە
دوو يا سى كەسىك داو. كە دەلیم دوو يا سى كەس، لەبەر
ئەوہیە باشم لە بىر نىيە. با ئەمەيشيان وەك تۆ بىت. واى
دابنى ئەوپەرەكەى جنىئوم بە سى كەس داو، ئەگەرچى ھىندەى
خۆم بىزانم لەوہیە جنىئوم ھەر بە دوو كەس دابىت، نەك سى
كەس.

دواى ئەم وردکردنەوہیە، ھەر دادوہرىكى راستىخوان بىنيت،
دەبىتتە گەواھى ئەوہى كە شىخ رەزا تاوانىكى نەكردوہ:

۱- شىخ ئەگەر جنىئووشى دابىت... بەلام لەوہیە جنىئووشى
نەدابىت،

۲- تەننەت ئەگەر جنىئووشى دابىت، ئەوا ئەوپەرەكەى جنىئوى بە
سى كەس داو... بەلام لەوہيشە جنىئوى ھەر بە دوو كەس
دابىت.

كە شىخ رەزا، بە سەرکەوتوويى، لەم پرۆسەيە دەبىتتەوہ، ئەوجا
بەشى دووہمى پرۆژەكەى دەخاتە گەر، كە بەشى ھىرشىبىردن و
تەفرووتووناكردنى دوژمنە. لىرەدا شىخ رەزا ناىەت بكەوئتە
چەنەبەرچەنەى ژمارە و ئامار و ستاتىستىكەوہ. ئەو خۆى بەوہوہ
خەرىك ناكات لەگەل شىخ سالىھدا دابنىشىت و دەفتەرى كۆن

هه لبداتهوه، بزانتیت شیخ ساله ح چند جار (جنیوی) داوه. باشتترین پریگه بو دمکوتکردن و پروخاندنی به رانبه ره که ی، که له م شیعره دا شیخ ساله حه، نه وهیه تاوانیکی هینده گوره ی بداته پال که نیتر نه ویریت دم بکاته وه. شیخ رهزا به جوریک هیرش دهبات که دوژمنه که ی نه ک هر واز له داواکارییه که ی خوئی بهینیت، به لکه ده بی بیر له وه بکاته وه چون خوئی له دهستی شیخ رهزا رزگار بکات. به لام رزگار بوونی چی؟ شیخ رهزا تاوانیکی وهها دهخاته سهر شانی دوژمن که تا دنیا دنیا به هر باس بکریت و بیته په لیه که که پاک نه بیته وه:

تو هه تا نیسته، به قوریان، به هه زارت داوه.

ئه مه ئه و مشتیه که له وازی مشت بازیدا، بوکسین، پی دهگوتریت دوامشت، یا مشتیه کلاییکه ره وه، یا مشتیه بکوژ [الضربة القاضية: Fatal blow, death blow]. ئه و تاوانه ی شیخ رهزا دهیداته پال شیخ ساله ح هی ئه وه نییه بیته بابته تی به رواردکردن. ئه و دهیه ویت به یه ک مشت، به لام مشتیکه یه کجار به هیز، شه ره که یه کلایه بکاته وه و دوژمنه که ی به برینداری، یا رهنگه به کوژراوی، له مهیدانه که دا به جی بهیللیت و خویشی سهرکه و تووانه روو بکاته خه لک و بللی: بینیتان چیم به سهر هینا؟ شیخ رهزا له گهرمه ی شه ره که یشدا بنه ما و قانونه کانی وازییه که ی له بیر ناچیت. ئه و ناچیت به شیوه یه کی نامه ردا نه هیرش بباته سهر دوژمن یا قسه ی سووکی پی بللیت، به لکه ته نیا

ههول دهدات به لگه کانی خوئی پيشان بدات و بيخاته بهرچاوی
دوست و دوژمن، که ئه وه منم و ئه وه ييش دوژمنه که م. له کاتیدا هه
له سه ره تاوه پئی له وه دنیت که له وانه یه خویشی هه له یه کی
بچووی کردبیت، به لام هه له ی به ران به ره که ی هی ئه وه نییه
چاوپویشی لی بکریت. ئه م راستییه ییش به شیوه یه کی زور ناسک و
رهوشت به رزانه پیشکه ش دهکات:

تۆ هه تا ئیسته، به قوربان، به هه زارت داوه.

به کارهینانی (به قوربان) له کاتی شه ریکی وا سه ختدا
نیشانه ی ئه وه یه که شیخ رهزا چهنده ئاگای له خویتی و چهنده
دنیایه له وه که له سه ره حه قه و شه ره که ییش ده باته وه. ئه گهر شیخ
خوئی، جنیوی به دوو یا سی که سیش دابیت، به لام شیخ ساله ح به
هه زاری داوه. ئه وه ی شیخ ساله ح داویه تی جنیو نییه، به لکه شتی
دیکه یه.

دهر برینیکی سه رنجرا کیش له م رسته یه دا ئاوه لکاری (به
هه زار) ه. له م رسته یه دا وشه ی (هه زار) به هیچ جوړیک مه عنای
(یهک هه زار) نادات، به لکه به مه عنای (هه زاران) به کار هینراوه.
که سیک باش شاره زای پیچوپه ناکانی زمانی کوردی بیت، ده زانیت
مه به سته که ی شیخ رهزا ده کری به دوو شیوه لیک بدریته وه:

۱- تۆ، به قوربان، [جهنابی شیخ مامه ساله ح] هه تا ئه مرۆ، هه تا
ئه م کاته، به هه زاران که ست داوه. خو له وانه یشه له ناو ئه و
هه زاران که سه دا هیی وا هه بیت، چه ند جار یکیش، نه ک ته نیا

یهک جار، داوته تی.

۲- تۆ [جهنابی شیخ مامه ساله ح] ههتا ئیسته، ههتا ئهمپو و ئهم کاته، به ههزاران جار داوته. ئهوجا گرنگ نییه ئه ههزاران جاره به کۆ و به چهند کهست داوه، گرنگ ئه وهیه، به قوربان، تۆ به ههزاران جارت داوه.

ههه لهو رستهیه دا ئاوه لکارێکی دیکهیش ههیه که ههه وا بێگونا هه لهویدا دانهزراوه. ئهوهی شیخ رهزا بناسیت، دهزانیت شیخ ئهه ئاوه لکارهه به مه بهستیکی فیلبازانه به کار بردوه: "تۆ ههتا ئیسته، ههزاران جار داوته، یا به ههزاران کهست داوه، به لام تۆ له سهه ئهم رهوشتهت بهردهوام ده بیت و له وهیه له داهاتوویدا به ههزارانی دیکهیشی به دهیت، یا ههزاران جاری دیکهیش بیدهیت."

ئیمه که ئهم دیره له گهه دیره کههه پیش خویدا به راورد بکههین جیاوازییه زمانه وانیه که مان بو دهرده که ویت. شیخ رهزا دنیایه که شیخ ساله ح له سهه ئهم رهوشته بهردهوام ده بیت و له داهاتوویشدا ههه به ههزاران ده دات، که چیه بو هه له بچکوله کههه خوئی، بێجگه له وهه که هه موو بابه ته که ده خاته ژیر پرسیاره وهه و گومان ده کات که ههه جنیویشی دابیت، به لام ههچ نیشانه یه که وهه له ئارادا نییه پیمان بلایت له وانیه شیخ رهزا له ئیسته به دواوه جنیو به که سیک بدات.

ئیمه ده زانین که شیخ رهزای تاله بانیه ریزمانی کوردیه به شیوه یه که زانستی نه زانیوه، ئهه کاته ههچ ریزمانی که کوردیه به چاپکراوی، له کوردستاندا، له بهردهستدا نه بووه. به لام بێگومان

شیخ کوردیزانیکی خوږسکی وها بووه، که زمانی به شیوهیهکی
 یهکجار داهینهرا نه به کار بردووه. ئەو زۆر چاک زانیویهتی لایه نه
 بههیز و بیهیزهکانی زمانی کوردی کامانهن. لیڤهیشدا، وهک له
 باسهکهی حاجی مهلا عهبدوڤلای جهلیزاده و ئادهمدا، کرداری
 رستهکانی به شیوهی جیاواز خستووته گه پ. لهوی (دهرچوون) و
 (دهرپه رین) ئەو جیاوازییهیان دروست کرد، کهچی لیڤه دا دهمکاتی
 کردارهکان [Tense] ئەم جیاوازییه دروست دهکن. بۆ ههلهی
 جنیودانی خوڤی دهمکاتی رابوردووی تهواوی داخواری یا خهیاالی
 [Perfect Subjunctive] ی به کار هیناوه [ئهگه ر جنیوم دابیت]،
 کهچی بۆ تاوانهکهی شیخ ساله ح دهمکاتی رابوردووی تهواوی
 خهبهری [Perfect indicative] ی به کار بردووه [داوته]. دهمکاتی
 یهکه م رووداوێکی خهیاالییه که لهوانهیه تۆ چهز بکهیت، یا هیوادار
 بیت، رووی دابیت، یا لهوانهیشه که هه ر له بنه پهدا رووی
 نه دابیت. بهلام دهمکاتی دووهم رووداوێکه که دننیاين رووی داوه و
 کارکردهکهیشی تا ئیستایش هه ر ماوه و لهوانهیه بهردهوامیش
 بیت.

شیخ رهزا له شیعرێکدا که بۆ هیرشکردنه سه ر مستهفا بهگ
 ناویک تهرخانی کردووه، بنه ما گشتییهکانی تهکتیکی شه ر و
 ستراتیگی جهنگی خوڤی روون کردووتهوه و وهک بهلگهیهکی
 تیۆری خستوویهتیه بهردهستی خوینهری کورد. راستییهکهی من
 نازانم ئایا ئەم مستهفا بهگه هه ر مستهفا بهگی باجه لانه که له
 شیعی پێشوودا بهوه تاوانباری دهکات که تا ریشی هاتوو هه ر

"داویه تی" یا یه کیکی دیکه یه؟ به لام، له بهر دوو هو، ری تی ده چیت
هر نهو بیت:

۱- له شیعره هیشدا دیسان هر نهو تاوانه ی ده خاته وه پال و به
شیوه یه کیش نه مه در ده بریت، وهک نه وه ی مسته فا بهگ زور
ژیر بوو بیت که "داویه تی" و زوریش خو شی رابوار دبیت، به لام
شیخ رها له بهر گه وجی و ناشار هزایی (نه حمه قی) نهو
به خته وه ریبه ی دست نه که وتوو.

۲- له باسکردنی نهو "خو" هی مسته فا به گدا ده مکاتی رابوردووی
ساده به کار ده بات، نه مه ییش نهو ههسته لای خوینه دروست
دهکات که نهو سه رده مه ی ژیانی مسته فا بهگ به سه ر چوو. له
شیعری پیشوودا ته من و هاننی ریش ده کاته نهو هو یه ی که
مسته فا بهگ له سه ر خووه که ی به رده وام نه بوو بیت. هر له م
شیعره دا دوو جار ناوه لکاری (گه هی) به کار ده هینیت.
(گه هی) واته زه مانیک، یا ماوه یه ک، یا سه رده میک. شیخ رها
لیره هیشدا نه وه مان پیشان ده دات که به ههستیکی چهند ورده وه
زمانی خسته ووه ته کار. (گه ه) کورتکراوه ی (گاه) ه. له
فارسیدا، هر وهک له کوردییشدا، به کار هینانی (گهی، گاهی):
گه هی، گاهی) نهو واتایانه ده دات که له سه ره وه باس کران،
به لام (گه گاهی: گه گاهی) واته هه ندیک جار، یا که مجار، به
که می. شیخ نه گه رچی دوو جار (گه هی) ی به کار بردوو، به لام
له یه کی دابریون و وهک دوو ناوه لکاری سه ریبه خو و جیاواز
دایناون، بو نه وه ی خو ی و خوینه ریش له مه عنای "که مجار و به

که می " دوور بخاتوه. ئەو دەیهوی ئەوه جهخت بکات که
مستەفا بەگ سالانیک، ماوهیهک، سەردەمیک ئەو خووهی
هەبووه و داویەتی.

شیعرەکه ئەمەیه:

له بەگ وا بوو که من ماتم، کشی کرد
که من هەستام ئەو دامما و فشی کرد.
گەهی سەیرانی سەر گون بوو، گەهی کێر
حەقیقەت مستەفا بەگ گەردشی کرد.
دەبوو باوکی سەگی ناو نایه، ئەمما
بەگی ناو نا، قورمساغ، یاغنشی کرد.

هێرشەکهی شیخ رەزا و تاوانه ئاورووبەرەکهیشی، که بهیتی
دووهمی بۆ تەرخان کردووه، هەر ئەوهی جارانه، تەنیا شیوهی
دەبرینهکهی گۆراوه. له شیعرى پیشوودا شیخ رەزا دەفەرموویت:

ئەحمەقم نەمکرد هەتا ریشم نەبوو گانی بدهم
مستەفا بەگ چاکی کرد، تا ریشی هات هەر گانی دا.

بەلام له بهیتی یهكهم و سێیهمدا هەندى زانیاریی تازهمان دەست
دەکەون که رەنگه وینهیهکی روونتری مستەفا بەگمان بدهنى.
شانۆی رووداوی ئەم شیعره دیسان یاریکردنه، یاریی شەترەنج. له
شیعرەکهی (مەلا)دا یارییهکه زەرفینه:

ئەي مەلا تۆقەت لە زەرفىندا وەها خىرا نەبووى،
يا لە حىزىي بەختى من، يا مۆرەكەت مووى پىوہ بوو.

بەپىي كەشووہەواي شىعرەكە وا ھەست دەكەين دەبى لەنىوان
شىخ رەزا و مستەفا بەگدا دۆستايەتى يا ئاشنايەتییەك
ھەبوويىت، تا ئەو رادەيەي كە جاروبار پىكەوہ يارىي شەترەنجيان
كردبىت. ھەر ئەو دۆستايەتى و ئاشنايەتییەيش واى كردووہ كە
شىخ رەزا لەبارەي رابوردوى مستەفا بەگەوہ زانىارىي ھەيە و
دەزانىت تا ئەو كاتەي كە ريشى ھاتووہ "داويەتى". بەلام شىخ
وہك سەركردەيەكي وريا و نەخشەدار و لىھاتوو، ئەم زانىارىيانە
ھەلدەگرىت بۆ كاتىك پىويستى پىيان بىت، بۆ كاتىك كە بىھويى
دوژمنەكەي پى برووخيىت.

زانىارىي دووہم لەم شىعرەدا ھەلويستى شىخ رەزايە لەبارەي
باوكى مستەفا بەگەوہ. ئەم ھەلويستە دوژمنايەتییەكي زۆر قوول و
جىددى نييە، بەلكە لەبەر ئەوہيە كە باوكى مستەفا بەگە. بەلام
تەنيا يەك وشەي ناو شىعرەكە، ئەو گومانەمان لا دروست دەكات
كە لەوانەيە شىخ لەگەل باوكى مستەفا بەگيشدا ناكۆكييەكي
كۆنيان ھەبوويىت، بەلام نەگەيشتووہتە پلەي دوژمنايەتى:

دەبوو باوكى سەگى ناو نايە، ئەمما

بەگى ناو نا، قورمساغ، ياغنشى كرد.

وشەي (قورمساغ) جنىويكى زۆر قورس نييە. ھەندى جار بە

مه‌عنای (زۆل و شه‌یتان و فره‌زان) به کار ده‌بریت. هه‌روه‌ها (یاغنشی کرد) یش جنیو نییه، به‌لکه مانای ئه‌وه‌یه (هه‌له‌ی کرد، چه‌وتیی کرد). که‌واته شیخ ره‌زا له پال ئه‌ودا که ره‌نگه ناکۆکیه‌کی کۆنی له‌گه‌ڵ باوکی مسته‌فا به‌گدا هه‌بوو، ئیستا ئه‌گه‌ر ناوی ئه‌ویش دینیتته مه‌یدانه‌وه و به‌جۆریک سووکایه‌تیکردنه‌وه ناوی ده‌هینیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که باوکی مسته‌فا به‌گه. تاوانه‌که‌ی باوکی مسته‌فا به‌گ ئه‌وه‌یه که کورپه‌که‌ی خۆی ناو ناوه (به‌گ)، له کاتیکدا ده‌بوو ناوی (سه‌گ) ی لی بنایه. ئه‌مه هه‌له‌یه‌که نه‌ده‌بوو بیکردایه (یاغنشی کرد). راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌یش شه‌رفروشتنیکێ ئاشکرایه، ئه‌گه‌رنا ئیمه ده‌زانین (به‌گ) ناو نییه، تا باوک بریاری له‌سه‌ر بدات، به‌لکه پله‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ که کور له باوکه‌وه بۆی ده‌مینیتته‌وه، وه‌ک شیخ و ئاغا و سه‌یید.

ئهم تیکه‌لکردنه هۆشیارانیه‌ی باوک و کور له کاتی هێرشبردندا یه‌کێکه له نه‌ریته شیعرییه‌کانی شیخ ره‌زا، به‌لام به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و نموونانه‌ی له به‌رده‌ستدان، ناتوانین بلیین شیخ ره‌زا به‌ناهق وای کردووه، یا زۆرداری و بیویژدانی له‌و کاره‌یدا هه‌یه.

کاتی له شیخ غه‌فووری مامی بیه‌ومید و تووره ده‌بیت، یه‌ک زنجیره جنیوی ناشیرین و قورس و ناقۆلا به‌خۆی و ژن و مندال و ته‌نانه‌ت کاره‌که‌ره‌کانیشیان ده‌دات. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی جنیوه هه‌ره قورسه‌کان پاشه‌که‌وت بکات و به‌ ره‌شیدی کوری شیخ غه‌فووریان

بدات، تەكتىكىكى شەيتانانە دەخاتە گەر:

خۆى بە ھەر سوورەت ئومىدى كەرەم پى ھەيە، لىك
رقى زۆرم لە رەشىدى كورپى گەووادى ھەيە.

ھەرۋەھا كاتىك ھەرچى سووكايەتییە بە مەلا مارقى بىدایەتى
دەكات، بەلام بۆ ئەۋەى خۆى ۋەك كەسىكى خاۋەنۋىژدان و
راستگۆ پىشان بدات، دىت ھەر وا بە پەلە پەسنىكى باوكى مەلا
مارف دەدات:

باوكى پىاۋىكى چاك بوو، زاتىكى زۆر موقەددەس
خۆى پوشت و دايكى خۆ گى، ھەتا خوا بلى بەس
بۆ نەختى ئاۋى شەھوت، جەرگى بوۋە بە قەقنەس

لە ھەجۋەكەى دەرويش ئەفەندى موفتى كەركوكىشدا، جنىۋە
قورسەكان بۆ ژنى موفتى و كورەكەيان دادەنىت:

يەكترى دەعوەت دەكەن ئەھلى دىانەت بە قوزى
كورپى موفتى بە قنگى، خانمى دايكى بە قوزى.

مەبەستى سەرەككى من ئەۋە بوو كە تىۋرپىيە سەربازى و
ھىرشبەرانەكەى شىخ رەزا پروون بىكەمەۋە، كە خۆى لە شىعەرى
شەترەنجەكەدا داپرىشتوۋە و ئەۋە جەخت بىكەم كە شىخ ئەۋ
تاكىكەى زۆر جار بە كار بردوۋە و سەرکەوتنى چاكىشى دەست
كەوتوۋە. تىۋرپىيەكەى شىخ رەزا لە دوو ھەنگاۋ پىك دىت:

۱- له سهرهتاوه خۆت به دۆراو، بیهیز، ناتوانا، بیدهسته لآت و ههله کردوو دابنێ، بۆ ئهوهی دوژمنه کهت هیور بکهیته وه و دهرفتهی ئهوهی نه دهیتێ خۆی ئاماده بکات و هیرشت بکاته سهه. ئه مه فیلتکی سایکۆلۆگییه. که دوژمن له سهرهتاوه خۆی به سههرکه وتوو زانی، له خۆی بایه ده بێت، پێی وایه تازه تۆ دۆراویت و هیچت پێ ناکرێ. له بهر ئه وهیش ئیتر خۆی به وه وه خه ریک ناکات هیز کۆ بکاته وه، یا نه خشه ی هیرشبردن بکشیت.

۲- له و کاته دا تۆ خۆت ئاماده بکه و هیرشیکه ی وا بکه ره سهه دوژمنه کهت که نه توانیت چا و بکاته وه و ده ست بوه شینیت. به م شیوه یه تۆ پیشدهستی شه ره که ده گریته دهسته وه و دوژمنیش پێشدهستی و ویستی هیرشه ی له ده ست دهرده چیت و دهیدۆرینیت.

له بهگ وا بوو که من ماتم کشی کرد
که من ههستم ئه و داما و فشی کرد

شیخ رهزا له سههرهتاوه وای پێشان داوه که مات و خهفته باره و ترسی ئه وهی لی نیشته وه یاری شه تره نه که به دۆرینیت. مسته فا به گیش که ئه م ماتیه ی شیخ ده بینیت، وای ته فسیر ده کات که شیخ گه یشتوو ته بیهومی دی و تازه یارییه که ده دۆرینیت. به م جو ره له خۆی بایه ده بێت و (کش ده کات)، واته هه ره شه ی له ناو بردنی لی ده کات. به لام شیخ رهزا که ئه م فیله (یا ئه م

تاکتیکه) سایکۆلۆگییە لەگەڵ مستەفا بەگدا دەکات، ئەم جارە گۆر
دەبەستیتەووە و هێرشى دەباتە سەر و بە جۆریک دەیشکینیت کە
بەگ (فشی دەکات).

شیخ بەوێندە واز ناھینیت کە یارییە کە بباتەووە و بەرانبەرەکەى
تیک بشکینیت، بەلکە هێرشى دیکەیشى دەکاتە سەر و ناکۆکى و
دوژمنایەتیە کۆنەکانى نیوانیشیان زیندوو دەکاتەووە و دەیهوێ
تۆلەى ئەوانەیش بکاتەووە. ئاسانتەترین، بەلام قوولتەترین و
ناشیرینتەترین، جێبو و تاوانبارکردن، لە کوردەواریدا، ئەوێهە کە
دوژمنەکەت لە پرووی رەوشتەووە لەکەدار بکەیت. شیخ رەزا زۆر
دەنیایە لە زانیارییەکانى خۆى و شارەزای رابوردووی مستەفا
بەگە و دەزانیت سالانیک، سەردەمیک "داویەتى".

گەهێ سەیرانى سەر گون بوو، گەهێ کێر
حەقیقەت مستەفا بەگ گەردشى کرد.

ئەمە جۆریک پەسندانیشى تێدایە، بەلام بە ئامانجى سووکایەتى
و داشۆرین. هەر لەم هێرشبەردنەدا پڕیشکیکی جێبووەکانى بەر
باوکی مستەفا بەگیش دەکەوێت.

دەبوو باوکی سەگى ناو نایە، ئەمما
بەگى ناو نا، قورمساغ، یاغنشى کرد.

شیخ رەزا هەندێ جار بە جۆریک سەرکەوتنى بەرانبەرەکەى
دەخاتە بەردەم پروناکى، تۆ پیت وایە بەراستى ئەمە بیفزى و

خاکیبوونه وای لئ دهکات پئ له دۆرانی خوئی بنیت. ئەمەیش
دیسان بەشیکی له تاکتیکی شەر و هیرشبردنهکانی شیخ که
بهرانبەر زۆر کەس بە کاری هیناوه. ئەو شیعرەدی که بۆ
ههجووکردنی (حهسەنی هەمزە) نووسیویەتی چ لەم ڕووهوه و چ له
رووی زمانهوانییەوه گرنگییەکی زۆری هەیه:

حهسەنی هەمزە لەسەر (شەم) که چییە تەفسیری
دەست بە شمشیر لهگەڵم ساحیبی دەعوا دەرچوو
من وتم ناخونی شیرە، ئەو وتی کلکی شیرە
لەسەر ئەم لەفزه بەسی شۆرش و دەعوا دەرچوو
گرهوم کرد لهگەڵی، چووم و کتیبم هینا
ناخونی من نەبوو، کلکی حەسەناغا دەرچوو

لێرەیشدا، شیخ رەزا هەر له سەرەتاوه خوئی بۆ هیرش ئاماده
دهکات و دەیهوئ ناوی بهرانبەرەکهی، که حەسەنی هەمزەیه،
بزرینیت. بەلام له جیئ ئەوهی هیرشیکی ئاشکرای بباته سەر،
وهک له شیعرێ دیکهیدا و بهرانبەر کهسانی دیکه کردوویەتی، ئەم
هیرشه دهگۆریت و دهیکاته هیرشیکی هونەری و زمانهوانی. ئەوی
راستی بیت، ئەم شیعره هیندهی لهپیناوی ههجووکردندا
نووسراوه، لهوه زیاتریش وهک تیکستیکی زمانهوانی نووسراوه و
ئەوه پێشان دەدات که شیخ رەزا چەنده به وردی تەماشای زمانی
کردووه و لێی کۆلیوهتەوه.

دېږي يه كهه ته نيا پيشاندانېكى شانوى پروداوه كهيه و
روونكر د نه وهى ره گوريشه كيشه يه كه كه دواتر خوښه تېده گات
چييه. دوو كههس، دياره دوو كههسى خوښه وار و شار هزا،
دانېشتوون و گوتويژېك له نيوانياندا روو ددات له باره و شهى
(شهه) هوه؛ ئايا مه عناي چييه؟ له وهيه وشه كه له و سه رده مه دا هر
وهك وشه يه كي فارسى ته ماشا كرابيټ، به لام نه مرق كه ليكولېنه وه
له ميژووى زمانه ئيرانيه كان و ئيتيمؤلؤگي گه نجينه و شهى
زمانانى ئيرانى تا راده يه كي زور پيش كه وتووه، ئيمه ده زانين كه
(شهه) وشه يه كي ته نيا فارسى نييه به لكه وشه يه كي ئيرانيه.
(شهه) له زمانى كورديدا به دوو شپوه به كار ده بريټ و له هه ردو
باره كه يشدا گؤرانېكى فؤنه تيكي به سه ردا هاتووه.

دېږي دووهم به روواله ت هر دريژه پيدانېكى ديږي يه كه مه بو
روونكر د نه وهى پاشخانى رووداوه كه:

دهست به شمشير له گه لم ساحيبي ده عوا ده رچوو

ئه مه نه گه رچي جوړيټك پروونكر د نه وهيه، به لام به راستى
به شيكيشه له هير شيكى شار اوه. تو بير له وه ده كه يته وه كه دوو
كههسى خوښه وار دانېشتوون و پيكه وه له باره و باسيكى
زمانه وانويه وه قسه و گوتويژ ده كه ن. ئه مه هيچ شتيكى سه يري
تيدا نييه. هه م دوو كهه سه كه خويان و هه م ئيمه و خوښه ريش
چاوه روانى نه وهين له نه نجامى ليكدانه وه، يا ليكولېنه وه يه كي
زانستيدا، كيشه كه چاره سه ر بكن. زوريش گرنگ نييه كي باشى

بۆ چووه و كۆ به هه‌له تىگه‌يشتووه. به لام ئەم وێنه‌يهى شىخ رەزا ده‌يكيشىت ناهاوسه‌نگى تىدايه: شىخ رەزا ده‌يه‌ويت باسى وشه‌ى (شه‌م) بكات، كه‌چى حه‌سه‌نى هه‌مزه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شه‌ر هه‌له‌ده‌گيرسىنىت و له جى ئەوه‌ى داينىشىت و بكه‌ويته‌ گه‌توگۆيه‌كى زانستى و زمانه‌وانىيه‌وه، به شىوه‌يه‌كى شه‌رانى و هيرشبه‌رانه و (ده‌ست به شمشير) له شىخ رەزا دىته پيشه‌وه. ئەم به كه‌م گورزى شىخ رەزايه كه ده‌يه‌وشىنىته حه‌سه‌نى هه‌مزه، چونكه ده‌يه‌وى ناوى بزىنىت و واى پيشان بدات كه ئەم، شىخ، ويستوويه‌تى باسىكى زانستى له‌گه‌ل به‌رانبه‌ره‌كه‌يدا بكات، به لام ئەو به شه‌ر و به شمشيره‌له‌كيشان لى هاتووته پيشه‌وه. به‌كارهينانى وشه‌ى (شمشير) له‌م دىردها مه‌به‌ستىكى دىكه‌يشى پى پىكراوه، كه دواتر باسى ده‌كه‌م.

به‌يتى دووه‌ميش له زۆر رووه‌وه هاوشىوه‌ى به‌يتى يه‌كه‌مه، له‌وه‌دا كه هه‌م پاشخانى رووداوه‌كه ده‌گيرىته‌وه و هه‌م ناهاوسه‌نگى هه‌لويسى شىخ رەزا و حه‌سه‌نى هه‌مزه وينا ده‌كات:

من وتم ناخونى شيره، ئەو وتى كلكى شيره
له‌سه‌ر ئەم له‌فزه به‌سى شوڤش و ده‌عوا ده‌رچوو

له دىرى يه‌كه‌مدا ديسان شىخ رەزا وه‌ك پياويكى خوينه‌وار و هيمن و راستىخواز ده‌رده‌كه‌ويت، كه‌چى شه‌ر و ناكوكيه‌كى زۆرپيش قه‌وماوه له‌سه‌ر مه‌عنا و لىكدانه‌وه‌ى وشه‌ى (شه‌م). شىخ رەزا، ئەم جاره، راسته‌وخۆ پيمان نالى كىيه شه‌ر

هه‌لده‌گیرسیڤت و ئاماده نییه گوتوبیژیکی هیمن و زانستانه بکات. به‌لام که بیر له‌وه بکهینه‌وه له دیری دووه‌می بهیتی یه‌که‌مدا، ئه‌وه‌ی شه‌ری هه‌لگیرساند و شمشیری هه‌لکیشا حه‌سه‌نی هه‌مزه بوو، ئیتر ئاشکرایه ئیستایش ئه‌وه‌ی بووه‌ته هۆی په‌یدا‌بونی (شۆرش و ده‌عوا) یه‌کی زۆر، دیسان هه‌ر ئه‌وه. خو ناکرێ بلیین شیخ ره‌زایه‌کی ئاشتیخواز و راستیخواز و زانستیخواز و بیچه‌ک، شه‌ری هه‌لگیرساندوه. (به‌سی) هاوواتای (بسیار) ی فارسییه، واته زۆر، گه‌لیک، فره.

له‌پال ئه‌م پروونکردنه‌وه ده‌روونییه‌دا، شیخ ماکی هه‌را و ناکۆکیه‌که‌ی خۆی و حه‌سه‌نی هه‌مزهمان بو ئاشکرا ده‌کات: شیخ ره‌زا وتووێته‌ی (شه‌م) ناخونی (نینۆکی یا چرنوکی) شیخه، به‌لام حه‌سه‌نی هه‌مزه وتووێته‌ی (شه‌م) کلکی شیخه. ئه‌مه شتیکی نییه دوو پیاوی خوینه‌وار له‌سه‌ری ببیته شه‌ریان، به‌لام شیخ ره‌زا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، له‌سه‌ره‌تای شیخه‌که‌وه، ده‌یه‌وێ حه‌سه‌نی هه‌مزه وه‌ک که‌سیکی شه‌رانی و راستینه‌ویست پێشان بدات.

به‌یتی سییه‌م ته‌رخان کراوه بو ده‌رخستنی ئه‌نجامی کیشه و هه‌رای شیخ ره‌زا و حه‌سه‌نی هه‌مزه له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی زمانه‌وانییه‌وه. هه‌لوێستی دوو لایه‌نی کیشه‌که زۆر جیاوازن؛ یه‌کێکیان راستیخواز و زانستیخواره و ده‌یه‌وێ به‌راستی بزانیته وشه‌ی (شه‌م) مانای چیه، به‌لام ئه‌وی دیکه ده‌یه‌وێ به‌ زۆر و له‌ ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی شمشیره‌وه کیشه‌که چاره‌سه‌ر بکات. له‌م به‌یته‌دا دیسان هه‌ر شیخ ره‌زایه که ده‌یه‌وێت په‌نا بباته به‌ر ئاوه‌ز و

مهنتیقی زانستی. له بهر ئه ویشه له گه‌ل بهرانبه‌رکه‌ی گره‌و ده‌کات و فه‌ره‌نگ و قامووس ده‌کاته داوهر له‌نیواندا. ئه‌م هیچ پێ داناکریت و نایه‌وێ به زۆر باوهری خۆی بسه‌پینیت، به‌لکه ده‌یه‌وێت بگه‌رپێته‌وه بۆ سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی (کتیب)، تا بزانتیت کامیان باشی بۆ چووه:

گره‌وم کرد له‌گه‌لی، چووم و کتیبم هێنا

شیخ ره‌زا له گێرانه‌وه‌که‌یدا زۆر هۆشیارانه گه‌شه به‌ پرووداوه‌که ده‌دات؛ به‌ چه‌شنیک که له‌ پرووی سایکۆلۆگییه‌وه کار بکاته سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی شیعره‌که ده‌خوینیته‌وه یا ده‌بیسیتیت. ئه‌و نایه‌ت به‌کسه‌ر ئه‌نجامه‌که بخاته به‌رده‌ستمان، به‌لکه هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو ده‌چیته‌ پێشه‌وه، تا ده‌گاته لیواری کۆتایی. لی‌ره‌دا رامانده‌گریت، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ناسه‌سوارییه‌وه چاوه‌روانی ئه‌نجام بین:

ناخونی من نه‌بوو، کلکی هه‌سه‌ناغا ده‌رچوو.

ئه‌مه ئه‌وپه‌ری سنگ‌فراوانی و راستیخوازییه. ئه‌گه‌رچی هه‌سه‌نی هه‌مزه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ویستووێته‌ی به‌ زۆر کێشه‌که به‌رپێنیته‌وه، به‌لام شیخ ره‌زا کۆلی نه‌داوه و هه‌ولێ داوه به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی و ئاشتیخوازانه بۆچوونه‌که‌ی خۆی بسه‌لمینیت و چاره‌سه‌ر بدۆزیته‌وه، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که به‌رانبه‌ر به‌ هێرشکردن و شمشیره‌لکێشانی هه‌سه‌نی هه‌مزه، ئه‌م وره‌ی به‌ر نه‌داوه و باوهری زانستیخوازانه‌ی به‌ هیچ جوۆریک کز نه‌بووه. په‌نای بردوووته به‌ر سه‌رچاوه‌ی زانستی، به‌ر کتیب و قامووس.

ئەنجامەكەيش، كە ھەر شەيخ خۆى بە گيان و ھەلۆستىكى
و ەرزىكارانەو ەئىكرى دەكات، ئەو ەيە كە ھەسەنى ھەمزە
باشترى بۆ چوو ە لەسەر ھەق بوو ە ئەو ەتا ەركەوت كە (شەم)
ناخونى شەيخ رەزا نەبوو، بەلكە كلكى ھەسەن ئاغا ەرچوو. ئەمە
رەك ئەو و ەنانەمان دىنەتەو ەبىر كە لە پەشەركەپى و ەرزىكاراندا
دۆراو ەكان دەچن پىرۆزىبىي لە سەركەوتو ەكان دەكەن و تەنانەت
ھەندۆ جار پەسنى لىھاتووى و ئازىەتەيان دەدەن. شەيخ رەزىش
و ەك پەسندانەك، لە كاتى ئىكرىكردنى ئەنجامى كەشەكەدا،
ناوى ھەسەنى ھەمزە بە رەزىكى زۆرەو ەدەنەت و پەى دەلەت
ھەسەن ئاغا.

ئەمە لایەنى بەرچا و رۆوالەتەى شەعەرەكەيە، بەلام كاتى باش
لەى ورد دەبەنەو، لایەنى دىكەيش دەدۆزىنەو كە شەيخ رەزا لە زىر
پەردەيەكى زمانەوانى و سايكۆلۆگى و ھونەرىدا شار دوونەو.
راستىيەكەى ئەو ەيە كە شەيخ رەزا جارەكى دىكەيش خۆى بە دۆراو
و داماو پەشان دەدات لەپەناوى ئەو ەدا كە گالەتە بە بەرانبەرەكەى
بكات و لە بەرچاوى خۆنەر سووكى بكات، ئەگەرنا شەيخ رەزا ئەو
پىاو بەستەزمانە نىيە كە ھەر وا بە ئاسانى مل بەدات، پەى لە
ھەلەى خۆى بنەت و دان بەو ەدا بنەت كە دۆران دوو ەتەى.

ئەو جا لىرەدا پرسىار ئەو ەيە: ئاىا بە راستى (شەم) ناخون نىيە
و كلكە؟ ئاىا شەيخ رەزا لە دلەو ە پەى واىە كە خۆى دۆران دوو ەتەى و
ھەسەنى ھەمزە گرەو ەكەى بردو ەتەو؟ تۆ بلەى شەيخ رەزا ەندە
لە زماندا كۆل بوو ەت كە نەزانى ەت و اتاى (شەم) چىيە و خۆى

تووشی (شۆرش و دهعوا) کردبیت؟ من هیچ گومانم لهوه نییه که شیخ رهزا هر له سهرهتایشهوه دهیزانی مهعنا (یا مهعناکانی) شهه چیه، بهلام کاتی دهرهتتیکي وای بو ههلبکهویت که خوئی ببیتته خاوهنی نینۆک (ناخون) و دوژمنهکهی بکاته خاوهنی کلک، چۆن ئهوه دهرهته له دهست خوئی دهردهکات؟

(شم: شهه)ی فارسی له ههموو فهرهنگه گهوره و باوهپیکراوهکانی زمانی فارسیدا کۆمهلی مهعناي جياوازي ههیه، بهلام هر ههموویان ئهوه جهخت دهکن که (شهه) ههه کلکه و هههه نینۆک (ناخون). کهواته ههه شیخ رهزا باشی بو چووه و (ناخون)ی ئهوه بووه، هههههه ههسهنی ههههه چاکی تیگهههشتووه و (کلک)ی ئهوه دهرچووه.

من پیم وایه (شم: شهه) که شیوهی فارسیی وشهکهیه له زمانی کوردیدا دوو شیوهی جیاوازی وهرگرتووه: یهکهههه گۆرانی کۆنسونانتي یهکههه له (ش)هوه بو (چ) و بهه پییه وشهکه بووته (چهه)؛ دووهههههه گۆرانی بزوینی نیوان (ش) و (م)ی وشهکهیه له (فتههه: فهتهه: سهه)هوه بو بزوینی بزۆکه، که له ئهههههه کوردیدا نانووسریت. بهه پییههه وشهکه بووه به (شم).

گۆرانی (ش) له گرۆی باشووری رۆژاواي زمانانی ئیرانییهوه بو (چ) له گرۆی باکووری رۆژاواي زمانانی ئیرانیدا ئاساییه و له وشهه دیکههههه روو دههات. رهنگه دیارترین نموونه (شدن) بیت که له فارسیدا (فارسیی کلاسیکیدا) مهعناي رۆیشتن و رابووردن دههات و له کوردیدا بووه به (چوون). تو بیر لهوه بکههوه که

ئىستايىش بەشىكى زۆرى كورد، لەجىيى (هاتوچۆ) دەلئىن (هاموشۆ). لە كوردىيى ھەورامىدا بە شىۆھى (شىيائى) ماوھتەوھ. لە كوردىيى زازايشدا ھەر شىۆھىيەكى واى ھەيە.

لە كوردىيى ئەمردا (چەم) جيگەي (شەم)ى گرتووتەوھ، بەلام بە مەئاي (دەست). وشەي (چەمچە) واتە (كەوچك)، كە لە راستىدا لە (چەم: دەست) و (چە) كە پاشگريگە بۆ بچووكردنەوھ، پيگ ھاتووھ، واتە (دەستىكى بچووك). لە فارسىدا (كفچە: كەفچە)يش بەو مانايە بە كار دەبريئت، كە ھەم ديسان (كەوچك)ھە كوردىيەكەيە. ديارە (كەوچك)يش لە (كەو) و (چك) پيگ ھاتووھ. (كەو) لە (كف: كەف)ى عەرەبىيەوھ ھاتووھ، واتە (ناولەپ يا دەست) و (چك)يش پاشگري بچووكردنەوھە. لە وشەي (كەوگير)يشدا ديسان (كف: كەف)ى عەرەبى بووھ بە (كەو). وشەيەكى ديكە (چەمبل)ھە، واتە (ھەنگل، دەسكە گۆزە)، كە لەويدا (چەم) بە دى دەكەين. نمونەيەكى ديارتر وشەي (چەمۆلە)يە كە بە شىۆھى كردارى (چەمۆلە لئنان) و (چەمۆلە لئگرتن) بە كار دەبريئ، واتە دەستت يا ناولەپت رووھ دەموچاوى كەسيك دريژ بكەيت بە مەبەستى سووكايەتى پيكردن يا تەريفكردنەوھ.

شىۆھى دووھى گۆراني وشەكە ئەوھيانە كە لە كوردىدا دەبيتە (شم) و ئەمەيان لە وشەي (شمشير)دا دەبينين. لە فارسىدا دەگوتريئ (شمشير: شەمشير) كە ھەردوو بەشەكەي لە كوردىدا گۆراوھ: شەم بووھ بە شم و شير بووھ بە شير.

شيخ رەزاي تالەباني كە لەگەل ھەسەنى ھەمزەدا گرەوى

کردووه، بیریان له وشه‌ی (شهمشیر)ی فارسی، یا (شمشیر)ی کوردی کردووه‌ته‌وه و ویستوو یانه بزائن ئه‌و (شم: شهم)‌ه مانای چیه؟ شیخ ره‌زا راسته‌وخۆ ئه‌مه‌مان بۆ باس ناکات، به‌لام هه‌ر له دێری دووه‌می به‌یتی یه‌که‌مدا وشه‌ی (شمشیر) دینیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خوینهر خۆی تیبگات که باسی (شهمشیر یا شمشیر) کراوه:

دهست به شمشیر له‌گه‌لم ساحیبی ده‌عوا ده‌رچوو.

ئه‌و ئه‌م دێره‌ی به‌ مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه نووسیوه، ئه‌گه‌رنا ئاشکرایه نه‌ هه‌سه‌نی هه‌مزه و نه‌ هیچ که‌سیکی دیکه له‌سه‌ر مه‌عنای وشه‌یه‌ک ناچیت ده‌ست بۆ شمشیر بیات و هه‌لکوتیه‌ته‌ سه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ی.

له‌ به‌یتی دووه‌مدا باشتر روون ده‌بیته‌وه که گوتویژ و (شۆرش و ده‌عوا)ی ئه‌و و هه‌سه‌نی هه‌مزه له‌سه‌ر وشه‌ی (شمشیر) بووه:

من وتم ناخونی شییره، ئه‌و وتی کلکی شییره
له‌سه‌ر ئه‌م له‌فزه به‌سی شۆرش و ده‌عوا ده‌رچوو.

شیخ ره‌زا باسه‌که‌ وا ده‌گێریته‌وه وه‌ک بلیی دوو به‌ره‌ی ته‌واو دژ به‌ یه‌کدی دروست بوویت. له‌ دێری یه‌که‌می به‌یتی سییه‌مدا په‌نا ده‌باته‌ به‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی زانستی بۆ گه‌یشتن به‌ راستی:

گره‌وم کرد له‌گه‌لی، چووم و کتیبم هینا

من نازانم شیخ ره‌زا بۆ ساغکردنه‌وه‌ی وشه‌که‌ و بۆ داوه‌ریکردنی نیوان خۆی و هه‌سه‌نی هه‌مزه، کامه‌ فه‌ره‌نگ و

قامووسی له بهردهستدا بووه و کاتیک دهلیت (چووم و کتیبم هینا) به راستی کام کتیبی هیناوه، به لام راستیه که یه ئه وهیه که زوربه ی فرههنگه باش و ناودارهکانی فارسی، به تایبهتی فرههنگه کۆنهکان (دهخدا، برهان قاطع، معین، ناظم الأطبای، فرهنگ جهانگیری) ئه وه جهخت دهکن که (شه مشیر) واته ناخونی شیر و ههروهه هایش کلکی شیر. که واته شیر رهزا له یه که رووهه چمکیکی راستی شاردووه ته وه. ئه وه که دهلی:

ناخونی من نه بوو، کلکی حهسه ن ئاغا ده رچوو

راستی نه فره مووه، به لکه هه پپی خویش بووه شیعره که ی به وه بپرتیته وه که ئه نجامی گره وه که (کلکی حهسه ناغا ده رچوو). ئه مه یه ئه گه رچی به رووآلت سه رکه وتنیکی زمانه وانپی حهسه نی هه مزه ده گه یینیت، به لام له وه زیاتریش سه رکه وتنیکی مه عنه وپی شیخ رهزایه. من هیچ به دووری نازانم شیخ رهزا ئه و شیمانه یه یه شی له بیری خویدا دانابیت که خوینه ریکی کونجکۆل، هه له پیناوی زانینی راستیدا، بچیت و ته ماشای فرههنگ (کتیب) بکات. ئه ودهم بوی ده رده که ویت که ته نیا حهسه نی هه مزه نییه که گره وه که ی بردووه ته وه، به لکه شیخ رهزایش باشی بۆ چووه، چونکه (شه م) هه م ناخونی شیر و هه میه کلکی شیر. کاتیک خوینه ر ئه م راستیه ی بۆ روون ده بیتته وه، هاوده ردی و خوشه ویستییه کی زورتری له لا دروست ده بیت بۆ شیخ رهزا که له شیعره که دا، هه ر نه بی به رووآلت، خوی به دۆراو داناوه. ئه مه یه ده بیتته سه رکه وتنیکی دیکه بۆ شیخ رهزا.

٤

ئېستا که هېشتاکه باسی هه‌لوئېست و تاکتیکه‌کانی شیعی شیخ ره‌زا ده‌که‌ین، جیی خوئییه‌تی شیعیکی شیخ بهینمه‌وه یاد که هه‌میشه بۆ من مایه‌ی سه‌رسوورمان بووه. ئەو له هه‌موو شیعه‌ه‌کانیدا ئەو تاکتیکه به کار ده‌بات که پێشتر ورده‌کارییه‌کانیم باس کردن، چ هیرش‌بردنی راسته‌وخۆ بیت، یا خوّمات‌کردن و به دوویدا هیرش‌بردن. به‌لام له‌و شیعه‌ه‌دا، به پێچه‌وانه‌ی هه‌موو هه‌لوئېسته‌کانی دیکه‌یه‌وه، شیخ ره‌زا زۆر لاواز و بێده‌سته‌لات دیته به‌رگویی و به‌رچاوی. به‌پیی لی‌کدانه‌وه‌ی مامۆستا شیخ موکه‌پرهمی تاله‌بانی، ده‌بی شیخ ره‌زا ئەو شیعه‌ه‌ی بۆ شیخ محمه‌د عه‌لی کوری شیخ عه‌لی گوتبیت، که ده‌بیته برازای شیخ ره‌زا. شیعه‌ه‌که باسی ئەوه ده‌کات که شیخ ره‌زا ویستووویه‌تی بچیت بۆ دیوه‌خانی (برازا عه‌زیزه‌که‌ی)، به‌لام ده‌رگاوان ریی لی گرتوووه و وای پێشان داوه که نایناسیت، ئەگه‌رچی شیخ ره‌زا تیی گه‌یاندوووه که من مامه شیخ ره‌زام، به‌لام سوودی نه‌بووه و ته‌نانه‌ت ده‌رگاوان یه‌ک دوو قسه‌ی سووکیش به شیخ ره‌زا ده‌لی. که‌سیک که ده‌رگاوانی دیوه‌خانی شیخ حه‌مه‌ه‌لی بیت، نا‌کرئ هینده

روودار بیت قسهی سووک به مامی بلی. به لام دیسانیش ئەگەر ئەم هەلۆیستە (خومەییس ئەفەندی)ی دەرگاوان (قاپییەوان) بەو ئەیک بدەینەووە که وەرانی جێئویکی شیخ رەزای دابیتەووە، که بەیتیک پیشتر هەوآلهی کردبوو:

ئەم سەددی بابە بۆ منە، ئیزهاری که تا برۆم
یان مەرەمەت که حیزە! لە سەرما گونم تەزی

دیسان چاوەروانیی ئیمە لە شیخ رەزا ئەوێه که هێرشێکی توندی خۆئاسا بکاتە سەر خومەییس ئەفەندیی دەرگاوان و شیخ محەمەد عەلیی برازایشی که دیارە دەبێ ئەو تەمیی دەرگاوانی کردبیت، دەرگا بۆ شیخ رەزا نەکاتەووە. لە سێ چوار شیعرێ دیکەدا شیخ رەزا، بێ هیچ هۆیهکی ئاشکرا، هێرشێ یەکجار توندی کردووەتە سەر شیخ محەمەد عەلی و جێئوی زۆر ناشیرینی پێ داووە و قسهی سووکی پێ کردووە، که چی لەم شیعرەدا زۆر بێدەستەلاتانە، نەک هەر بەرانبەر شیخ محەمەد عەلی، بە ئەکە بەرانبەر دەرگاوانی شیخیش دەبەزیت و مەیدان چۆل دەکات:

وەختی که لەم موعامەله زانیم غەرەز چیبه
دەرگاڵ گەرآمه پاشه‌وه، ئەمما به عاجزی

شیخ رەزایه‌ک که له شیعرێ دیکەدا به شیخ محەمەد عەلیی گوتبیت:

شیخ ئەوا جێی پدەری گرتەووە دەستی بەمە بێ

بوچی دهبی ئیستا که زمانی چووبیتته کليلة و هیئنده بیدهسته لات
بیئت، نه توانیئت دوو جنیوی مزر به شیخ محمه مد علی و
دهرگاوانه کهیشی بدات؟ من خوّم هیچ لیكدانه وهیه کم نییه، به لام
له باره ی ناروونیی ئەم شیعره وه دهکری ئەم سه رنجانه رابنیم:

۱- به پیچه وانه ی هندی پارچه شیعی دیکه ی شیخ رهزاهه، که
گومانیان لی دهکریت هیی ئەو بن، من هیچ گومانم له شیعره
نییه و دلنیام که شیعی شیخ رهزایه.

۲- ئەگه رچی شیخ رهزا به دریژا باسی ئەوه دهکات که چۆن
خومه بیس ئەفهندی ری لی گرتوو و خو ی لی کردوو به
نیره تورک و پیی وتوو: "تۆ کیی؟ ناتناسم،" که چی به رانبه ر
ئەو هه موو بیئە ده بییه ی خومه بیس ئەفهندی، شیخ رهزا ته نیا
سووکه جنیویکی پی دەدات، پیی ده لیت "حیزه"، که ئەمه له چاو
جنیوی دیکه ی شیخ رهزادا ده بی به پاداشت و خه لات دابنریت.
ده بی چ نه ی نییه ک هه بیئت که ئیمه نایزانین؟

۳- شیخ رهزا خو ی ده زانیئت بوچی ری لی ده گرن و ناهیلن بچیته
ژوو ره وه، به لام له شیعره که دا ئەمه ئاشکرا ناکات: "وهختی که
له م موعامه له زانیم غه ره ز چیه." خوینهر چاوهروانی ئەوه یه
شیخ رهزا ویپرای کوّمه لی جنیو و سووکایه تی، شتیکیش
ئاشکرا بکات، با راستیش نه بیئت و خه یالکردی خو ی بیئت،
که چی شیخ بیدهنگی هه لده بزیریت.

۴- کاره ساتی هه ره گه وره له گه ل دوایین دیری شیعره که دا روو
ده دات: "دهر حال گه رامه پاشه وه، ئەمما به عاجزی." شتی وا

چۆن دەبیت؟ ئەو شیخ پەزایە پاشا و والی و شیخ و ئاغای داووتە بەر تیری ھێرشى ھونەرماندانە و ناھونەرماندانەى خۆى، ئەو شیخ پەزایەى "نە لە بیگانەى پرسیووە و نە لە خویش"، ئیستا بۆچی وا کز و لاواز و بێدەستەلاتە کە ناتوانیت بەرگرییەکی بچووکیش لە خۆى بکات؟

ئەمە ناروونییەکی گەورەییە لە شیعرى شیخ پەزادا، بەلام نە ناروونییى زمانەوانییە، نە ناروونییى ھونەرى و نە ناروونییى فۆرمى شیعر، بەلکە بابەتتىكى دیکەییە کە رەنگە لە ناروونییى میژوووییە، یا ناروونییى توێژینەووە نزیکتەر بیت. شیخ پەزا لە شیعرى دیکەدا باسى پیری و بێھیزی و لاوازیى خۆى دەکات، بەلام ھەمیشە بە شیوہیەکی ھونەرى، کە بناخەکەى لەسەر ھیزی سیکسى یا میژووى سیکسى شیخ پەزا دادەمەزرىت، قەرەبووى ئەو لاوازی و کزىیە دەکاتەوہ. لە شیعرىکدا کە دەیەوئ باسى پیربوونى خۆى بگىریتەوہ دەلئ:

شیخ پەزا پیر بوو، پووى مەجلیسى یارانى نییە
تاقەتى کەشمەکەش و گەردشى شارانى نییە
دەست بە گۆچان دەگەرئ، ئیستە لەبەر زەعفى وجود
مەترەقە سەرزەلەکەى قوووتى جارانى نییە.

لێرەدا شیخ پەزا سەرەرای ئەو ھەموو پیری و بێھیزییە، پشتى بە مەنتىقى میژوو قاییمە، پشتى بە مەنتىقى میژووى سیکسى، یا راستەر، میژووى "مەترەقە سەرزەلەکەى"، قاییمە. ئەویک کە پۆژئ

له رۆژان خاوهنی "مترهقیکی سه رزل" بووبیت، که ی گرنکه ئیستا
بیر بیت یا قووتهی جارانی نه بیت؟
هەر ئه م مه نتیقه، به لام به شیوهیه کی تر، له شیعریکی دیکهیدا
دووباره ده بیته وه:

عومرم گه یی به هه شتا، کیرم به کاره هیشتا

گه یشتن به ته مهنی هه شتا سالی ده بی نیشانه ی بیه یزی و پیری
بیت، به لام لای شیخ رهزا ئه م هاوکیشه یه کار ناکات. ئه و پیاوانه ی
تایه تی خو ی هه یه بو پیاوانی ته مهن و هیز و گور. له م دیره یشتا
هیزی خو ی له مه نتیقیکی سیکیسییه وه وه رده گریت، به لام
مه نتیقیکی میژووی نییه، به لکه مه نتیقیکی فه لسه فی و واقعییه،
مه نتیقیکه له سه ر بناخه ی کارکردی ئیستا دامه زراوه. ئه و پی
وایه بو ئه وه ی هه بیت، ده بی ئاله ته که ت کار بکات. ئه گه ر
فیلوسوفی فرانسوی رینی دیکارت (۱۵۹۶-۱۶۵۰) هه بوونی خو ی
به وه دا ده ناسیته وه که بیر ده کاته وه (دواتر ئه مه ی کرد به گومان):
من بیر ده که مه وه، بو یه هه م: [I think, therefore I am *cogito*
ergo sum]، شیخ رهزا هه بوونی خو ی به ئاله ته کهیدا ده ناسیته وه:
"کیرم به کاره، که واته من هه م." هه ر ئه م هاوکیشه فه لسه فییه که
له شیعری پیشوودا مه ودا یه کی میژوویشی ده خاته سه ر و میژوو
ده کاته هیزیک که بتوانیت ئیستایشی هه م پی ته فسیر بکات و
هه میش پاساو بدات (تفسیر و تبریر). راستیه که ی ئه وه یه شیخ
رهزا ئه م ژیربیزییه فه لسه فییه ی له چه ند شیعری دیکه یشتا و به

شیوهی جوړاوجوړ دهربريوه.

ههنديک له ناروونيهکانی شيعری شیخ رها له بهر شیوهی خویندنه وهی بهیتهکان و گونجانديان له گه ل بنه ماکانی زانستی عهرووزدا پهیدا دهبن. ئەمه تهنیا له شيعری شیخ رهاذا روو نادات، به لکه به شیکی زوری شيعری کلاسیکی کوردی، به هوی خویندنه وهی هه له وه و به هوی ئەوه وه که خوینهر شارهای زانستی کیشهکانی شيعری کلاسیک (عهرووز) نییه، ئەم ناروونيه سهه له دهادات.

لهو شيعره دا که په شیمانیی خوئی دهرده بریت له وهی که رکووی به جی هیشتووه، شیخ ده لیت:

ئو رۆژه که تۆرام و له که رکووک سهه فرم کرد

مانهندی عهقاریب له ئەقاریب هه زهرم کرد.

کیشی ئەم شيعره (ههزهجی موسه ممه نی ئەخره بی مه کفووفی مه حزووفه = هزج مئمن أخر ب مکفوف محذوف) و بهم شیوهیه دابر ده کریت:

v - - /v - - v /v - - v /v - -

پیهکانی شيعره که بهم شیوهیهن:

مفعول / مفاعیل / مفاعیل / فاعولن

زۆربهی ئەوانه ی دیوانی شیخ رهزایان چاپ کردووه یا به شیوهیهکی دیکه کاریان له سهه شيعرهکان کردووه، بهیتی

دووهميان بهم جوړه خویندووتهوه:

گهردوون سنگی کردم و هینامییه کوی
میوانی له کن مامه غهفووری لهجهرم کرد

نووسینی وشه‌ی دووهم له دپری یه‌که‌می نه‌و بهیتهدا له دوو
رووهوه هه‌له‌یه: جارکیان نه‌وه‌یه که له‌گه‌ل کیشی شيعره‌که‌دا
ناگونجیت و له‌نگییه‌ک دروست ده‌کات، جارکیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی
وشه‌که (سنگ) یا (سه‌نگ) نییه، به‌لکه (سنگ) له که ده‌بی دهنگی
بزوینی (بزرۆکه) بخریته دواي هردوو کونسونانتي یه‌که‌م و
دووهم، که نه‌وده‌م وه‌های لی دیت (sinik).

(سنگ) و (سنک‌کردن) وشه‌یه‌که به راده‌ی یه‌که‌م له ناوچه‌ی
گهرمیان به کار ده‌بریت، به معنای نه‌وه‌ی پت بخه‌يته ملي
سه‌گیک و رایکی‌شیت. به پته‌که ده‌گوتريت (سنگ) و به
کرداره‌کیش (سنک‌کردن). ته‌نانه‌ت هندی‌کجار ده‌رویش بو
پیشاندانی بچووکي و دلسوزی خوی بو شیخی ریبه‌ری ده‌لایت:
(من سنگی نه‌و شیخه‌ و له ملما)، واته خوی به سه‌گی شیخه‌که‌ی
ده‌زانیت. شیخ ره‌زایش وه‌ک که‌رکوکییه‌ک و وه‌ک گهرمیانییه‌ک
شاره‌زای وشه‌ی (سنگ و سنک‌کردن) بووه و زور جوانی به کار
بردووه: "گهردوون سنگی کردم." که نه‌مه‌مان زانی، نه‌وده‌م ده‌بی
نه‌و دیره بهم شیوه‌یه بخوینریته‌وه و دابر بکریت:

گهردوون سد / نکی کرد / م و هینامی / یه کوی
میوانی / له کن مامه / غهفووری له / جهرم کرد

له زۆر شیعری دیکه‌یشدا، چ هیی شیخ ره‌زا و چ هیی
شاعیرانی دیکه‌ی کلاسیک، هه‌له‌ی له‌م بابه‌ته هه‌یه که بووته هۆی
ئه‌وه‌ی شیعره‌که وه‌ک خۆی نه‌خوینریته‌وه و وشه‌کان گۆرانیان
به‌سه‌ردا بێت.

۵

به‌شیکي يه‌کجار گرنګي ټيکستي ناروون له ميژووي ئه‌دهبيياتي کلاسيکي رۆژه‌لاټيدا ئه‌و ئه‌دهبه‌يه که هه‌نديک له سوڤييه‌کان نووسيويانه و به "شه‌ته‌حات" يا "شه‌ته‌حييات" ناوي ده‌رکردووه. شه‌ته‌حييات واته گوکردني هه‌ندي قسه‌ي به پروالته له‌گه‌ل شه‌رعدا ناکۆک، ئه‌و قسانه‌ن که له کاتي مه‌ستي و زه‌وقدا هه‌ندي له‌وانه‌ي گه‌يشتوون [به‌پله‌ي به‌رزي ته‌سه‌ووف و خواناسي] ده‌يکه‌ن، وهک قسه‌کانی هه‌للاج و جونه‌يد و بايه‌زيد، ئه‌و وشانه‌ن که سوڤييه‌کان له کاتي وه‌جد و حال و بي‌خوڤيدا له ده‌ميان ده‌رده‌چيټ. شه‌ته‌حييات لاي هه‌ندي کۆلکه مه‌لا و دينداری نه‌خوينده‌وار وهک کفر ته‌ماشاشا ده‌کرټ.

له ئه‌ده‌بي شه‌ته‌حيياتدا نمونه‌ي يه‌کجار به‌رز و جوان هه‌يه که هه‌تا زياتر لټي ورد ببيته‌وه، خوڤشي و چيژيکي رۆحي و هونه‌ريي زورترت پي ده‌به‌خشيټ. به‌شیکي زوري نووسينه‌کانی حوسه‌يني کوري مه‌نسووري هه‌للاج (۸۵۸-۹۲۲) شه‌ته‌حيياتن، به تايبه‌ت (کتیبي ته‌واسين) که تيگه‌يشتنی ئاسان نييه. په‌نگه ناودارترين قسه‌ي هه‌للاج (أنا الحق: منم راستي) بيټ، که هه‌نديکجار وهک

(منم خودا) لیک دهریتتهوه.

بایهزیدی بهستامی (۸۰۴-۸۷۴) دهفهرموویت: "خوای گهورهم له خهوندا بینی، پیم گوت: ریگه بۆ لای تۆ چۆنه [واته: چۆن بيم بۆ لات؟] فهرمووی: [نهفسی] خۆت به جی بهیله و وهره." ههر بهستامی فهرموویته: "پیم سهیره کهسیک خودای ناسیوه و دهپیهرستیت." ههروهها: "کهعبهه بینی به دهورمدا دهسووراپیهوه." یا "مووسا ههزی دهکرد خودا ببینیت، من ههز ناکهم خودا ببینم، ئهوههز دهکات من ببینیت."

بۆ تیگهیشتن و لیکدانهوهی شهتهحییاتی سوڤییه گهورهکان، دهبی ئیمه پیشهکی چاو له مهنتیقی رووالهتی دین بیوشین و ئهوه پهسهند بکهین که باوهر پلهی جیاوازی ههیه و ههر پلهیهکیش زانیاری و سنوور و قانونی خۆی ههیه. ئهم راستییه تهنانهت تیگهیشتنی قورئانی پیروژیش دهگریتهوه. کاتیک بایهزید دهلی: "پیم سهیره کهسیک خودای ناسیوه و دهپیهرستیت،" ئهمه به رووالهت دژی بنه ما گشتییهکانی دینه، چونکه کهسیک که خودای باش ناسی، ئهوسا چاکتریش دهتوانیت بیپهرستیت. بهلام که لئی ورد دهبیتهوه، دهبینیت مهبهستی بایهزید ئهوهیه، خودا هینده خاوهنبهزهیی و دلۆفانه که تهنیا چاوهروانی بهزهیی و خۆشهویستی و بهخشینی لی دهکریت. کاتی بهندهیهکی خودا تیگات خودا، خودایهکی وههایه، ئیدی هیچ ترسیکی لای نامینیت و مهگهر ههر لهبهر خۆشهویستی، خودا بیپهرستیت، نهک لهبهر ترس. دیاره مهبهستی بایهزیدی بهستامی ئهوه نییه با خهلکی خودا

نه په رستن، به لکه دهیوئ بېسنووری و فراوانی به زهی و
خوشه ویستی و به خشندهیی خدا وینا بکات.

هیندهی من بزائم له ئهدهی کوریدا تیکستیگمان نییه که به
راستی بتوانین ناوی بنین شته حییات. لای شاعیرانی سوڤیی
کورد، مه لای جهزیری، ئهحمدهی خانی، مه ولهوی، مه حوی... هتد
جوړیک دربرین ده خوینینه وه که رهنکه زیاتر له و نمونانه وه
نزیکتر بن که پیشتر وهک دربریی "دژمه نتیق" یا "مه نتیقی
ئاوه ژوو" ناوم هینان. له باسکردنی شهیتان (ئیبلیس) دا ئهحمدهی
خانی لیکدانه وهی که تایبتهی خوئی هیه که له وانهیه لای
نوینه رانی دینی رهسمی و رووالهتی زوریش جیگی رازیبوون
نه بیت. به لام خانی خویشی ئه و جوړه باوه رانهی زور به پاریز و به
وریایی درده بریت. بو نمونه خانی کرنوشنه بردنی شهیتان بو
ئادم به هله نازانیت. دیاره ئم باوه ره پیشتر لای حه للاج و
غزالیش هه بووه.

شیوهیه کی دیکه ی ناروونیی تیکست پیوه ندیه کی راسته و خوئی
به خوینده وارییه وه هیه، واته ته نیا که سیکه خوینده وار، ئه ویش
خوینده وار به و زمانه و به و ئه لفوییه، ده توانیت له بیر و میشکی
خویدا وینهیه کی شیعره له شدار بکات (تجسید: Embody, Incarnate).
ئم جوړه میتافورانه ته نانهت ناکرئ ته رجه مهی
زمانیکی دیکه یشی بکهیت، چونکه وینهیه ک که له سه ر بنچینه ی
تیپه کانی (حرف) ئه لفوییه کی تایبته دامه زینراوه، به ئه لفوییه
زمانیکی دیکه دروست ناکریتته وه. مه ولانا جه لالوددینی رومی

(۱۲۰۷-۱۲۷۳) دهفهرموویت:

توقاف قندی و من لام لب تلخ
ز قاف و لام ما قل میتوان کرد

[توقافی شهکریت و من لامی لئوی تال]

له قاف و لامی ئیمه دهکری قول: بلّی دروست بکریت].

له پیکهینانی ئەم وینه شیعریه‌دا نهک ته‌نیا حەرفی (ق) و (ل) به‌شداری ده‌کەن، به‌لکه ئاشنایه‌تی و زانیاری له‌باره‌ی قورئانیشه‌وه نه‌خشیکی ناوه‌ندیی هه‌یه، چونکه (قل: قول: بلّی) له ده‌یان ئایه‌تی قورئاندا دووباره و چه‌ندباره ده‌بیته‌وه.

هەر مه‌ولانای رۆمی له شیعریکی دیکه‌دا ده‌لّیت:

خمار و خمر یکستی ولی الف نگذارد

الف چو شد ز میانه، ببین خمار چه باشد

[مه‌ی و مه‌یفرۆش هەر یه‌کن، به‌لام ئەلفه که ناهیلّیت

که ئەلفی نیوانیان رۆیی، ببین مه‌یفرۆش چیی لی دیت]

که‌سیک خوینه‌وار نه‌بیّت و شاره‌زای فارسی و عه‌ره‌بی و قورئان نه‌بیّت، هیچ چیژیک له وینه‌ی وه‌ها وه‌رناگریت. من که شیعری دووه‌م به‌ کوردی روون کردووه‌ته‌وه، به‌ راستی وینه‌که‌م نه‌کردووه‌ته‌ کوردی، به‌لکه ته‌نیا مه‌عنای پرواله‌تی به‌یته‌که‌م ته‌رجه‌مه‌ کردووه، چونکه مه‌ولانا دوو وشه‌ی (خمار) و (خمر)

کردووه ته کاکلی میتافۆری ئەم بەیتە و دەیهوی ئەو (ا: ئەلف)ە
که بەشیکیه له وشەیی (خمار) و له وشەیی (خمر) جیای دهکاتهوه،
لا ببات، بۆ ئەوهی هەردوو یان ببن به یهک. بـیـجـگـه له لایهنی
زمانهوانی، بهیتەکه پرە له نیشانهی فەلسەفەیی (وهحدەت
ئەلوجود: وحدة الوجود)یش. هەر لەم شیوه دارپشتنه بهیتیکی
ناوداری ئیبنولفاریز [ابن الفارض] (۱۱۸۱-۱۲۳۵) ههیه دهلیت:

بینی و بینک انی یینازعنی
فارفع بلطفک انی من البین

من که بهیتەکهی مهولانای رۆمی له گهڵ ئەم بەیتەیی ئیبن فاریزدا
بهراورد دهکهم، پیم وایه مهولانا وردهکاریی زمانهوانی و شاعیرانه
و سوڤیانهی زیاتری تیدا به کار بردووه.
له شیعرێ کوردیدا وینەیی لەم جوۆره لای نالی و مهحوی و
هەندیک له شاعیرانی ئەمرۆیش بهرچاو دهکەوێت. نالی دهلیت:

لهبت میم و قهدت ئەلف و زولف چیم
دهزانی بهم سـیـیـانـه تـالـبی چیم

ئەم وینەیه تهنیا خوینەواریکی کورد یا فارس دهتوانی له
میشتکی خویدا له شداری بکات، ئەگەرنا خوینەریکی عهـرهـبـیـش
ناتوانیت چێژیکی لی وهربگریت.

ناکریت ئیمه ههـمـیـشه ناروونی تیکست بگه پرنینهوه بۆ هۆی
زمانهوانی یا بهکارهینانی مهنتیقی بهراوهژوو یا سیمبول و

نیشانه‌ی تایبەتی بواریکی زانیاری. جاری وا هه‌یه قسه‌یه‌ک یا تیکستی‌ک هیچ ئامانجیکی نییه و به شیوه‌یه‌ک دادەریژری که ئه‌وه‌ی ده‌یلای یا ده‌ینوووسیت، خویشی نازانیت بوچی وای دادەریژری و چ مه‌به‌ستیکی پی ده‌پیکیت. ئه‌و گۆرانه گه‌وره‌یه‌ی بزووتنه‌وه‌ی سورپالیزم و دا‌هینه‌رانی سورپالیست له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا هینایانه ناو کایه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر و فیلم و موسیقا و سیاست و فه‌لسه‌فه‌وه، زورچار وا باس ده‌کریت وه‌ک بلیی هیچ ئامانج و هیچ مه‌به‌ستیکی نه‌بووه، به‌لام نه دا‌هینه‌رانی سورپالیست خوین ئه‌م پیناسه‌یه‌یان پی راسته و نه ئه‌نجامی بزووتنه‌وه‌که‌یش ئه‌و پووچگه‌راییه بوو که به شیوه‌یه‌کی نار‌ه‌وا ده‌نوووسینریت به ناوی بزووتنه‌وه‌ی سورپالیزمه‌وه. تو که مانیفیستی یه‌که‌م (۱۹۲۴) یا مانیفیستی دوهمی سورپالیسته‌کان (۱۹۲۹) ده‌خوینیه‌وه له‌پال کومه‌لیک ده‌ریزینی نادیار و ته‌ماویدا، ده‌زانیت ئاندری بریتون (۱۸۹۸-۱۹۶۶) و هاو‌پیکانی هه‌م مه‌به‌ستیکی شارستانانه و فه‌ره‌ه‌نگیان هه‌بووه و هه‌میش ئامانجیکی هونه‌ری و سیاسی.

له‌م رۆژانه‌دا ئانتۆلۆگیه‌کی شیعی سورپالیستانه‌ی ئه‌مه‌ریکی و ئینگلیزیم ده‌خوینده‌وه. راسته به‌شیک له تیکسته‌کان هیچ نالین، به‌لکه ته‌نیا ریزکردنیکی نار‌یکوپیکی وشه و ده‌سته‌واژهن، به‌لام تیکستی وه‌هایشم به‌رچاو که‌وت که هه‌ر شاعیریکی سیاسه‌تکار و شو‌رشگێریش بینوسیا‌یه له‌وه چاکتر و جوانتری نه‌ده‌نوووسی.

باوکیک دهناسم، زۆرجار له کورپه چوار پینچ سالانه که ی خوی دهپرسی: "تۆ منت چهند خوۆش دهوی؟"، کورپهیش که لهو تهمنه دا نهیده توانی لایه نه مهنتیقی و نامهنتیقییهکانی پرسیاره که ههلسهنگینیت، وهرامی باوکی دهداپهوه و دهیگوت: "بیستوحوت." بیگومان پرسیاریکی بهو شیوهیه دهبی ههر بهو شیوهیهیش وهرام بدریتهوه.

مامۆستا عهلاههددین سهججادی له چهند بهرگی "رشتهی مرواری" دا پاژیکی تهرخان کردووه بۆ ههندی قسهی کورت و نادیار و ناوی ناوه "وهلامی بی وهلام." لهم پاژهی رشتهی مرواریدا زۆر شتی وا دهخوینینهوه که ناوهڕۆکه کهی تهماوی و نادیاره، بهلام که بیر له ههلوهرجی گوتنی ئه و قسانه دهکهیتهوه، دهبینیت هیندهیش بیتاوهڕۆک و بیتامانج نین.

من ههر له مندالییهوه ئاشنای کتیبی "حکایهتی مه لای مه شههور: لطائف خواجه نصرالدین، رحمة الله عليه" بووم. دهیان جار و زیاتریش خویندوو مه تهوه. ئیستایش جاروبار که دهکهویتته بهرچاوم، دیسان یه ک دوو چیرۆکی ههر لی دهخوینمهوه. تهنانهت که مندالهکانم بچووک بوون، دهیان چیرۆکی مه لا نه سرهددینم بۆ خویندوو نهوه. به راستی مه لا نه سرهددین یه کیکه له گه وهرترین هونه رهنه دانی سورریالیست له هه موو میژووی مرۆفایه تیدا. کردار و گوتاری مه لا نه سرهددین نمونهی دهربرین و دارپشتنی ههره بالا و داهینه رانهی سورریالیزمی رۆژه لاتیییه. له ناو هه موو چیرۆکهکانی مه لا نه سرهددیندا، یه کیکیان ههر له مندالییهوه

سەرنجى ڤاكتىشاوم، نەك لەبەر ئەوھى خۆشە، يا مەرۆڤ دەھىنئىتە
پىكەنەن، بەلكە لەبەر ئەوھى بەپىي تىگەيشىتنى ئەوسا و
ئىستائىشم، ھىچ نالەيت. خۆشىي چىرۆكەكەيش، ھەر نەبى بۆ من،
لەوھدايە كە ھىچ نالەيت. چىرۆكەكە لە كتەبەكەدا بەم جۆرە، بە
شىوھزارى كەركووكىيانە و بە ڤىنووسى ئەوساى كوردى،
نووسراوھ:

(حكائت) رۆژىك مەلا لە ناو قەبرىستانەوھ ئەم سەر ئەو سەر ئەكا
ئەبىنئى سەگىكى زۆر گەورە مەيز ئەكاتە قەورەكانە مەلاش گورج
ئەخورپىتە سەگەكە و بەدارەكەى دەسيەوھ ئەداتە سەگەكە ئەوئىش
رئەپەرىي بەددانى داوانى مەلا ئەگرى پارچە پارچەى ئەكا مەلاش
لەترسا ئەلئى (دەبررۆق سەگى آزام دەبررۆق).

لەژىر چىرۆكەكەدا وئىنەيەكى مەلايش كراوھ لەو كاتەدا كە
سەگەكە پەلامارى دەدات. ژىرنووسى وئىنەكە دەلئى: (مەلا
بەسەگەكە ئەلئى دەبررۆق سەگى ئازام دەبررۆق)

تەواو. ئىتر نە نوختە و نە فارىزە و نە نىشانەى گواستەوھ.
دەمويست چىرۆكەكە سەرلەنوئى دابىژمەوھ و بە كوردىيەكى
باشتر و ڤىنووسىكى راستتر بىنووسمەوھ، بەلام لە خزمەت رۆحى
ھونەرمەندىكى سورپالىستى گەورەى وەك مەلا نەسەددىندا و لە
خزمەت رۆحى دەروئىشىكى زمان و فەرھەنگى كوردىيى وەك
خوالىخۆشبوو (مەمەد ئەمىن عەسرى)دا ئەو مافەم نەدا بە خۆم.
بە راستى من دژى ئەوھم مېژوو سەرلەنوئى بىنووسرىتەوھ، دژى
"دارىشتەوھى مېژوو"م.

سەرچاوهكانى ئەم لىكۆلئىنه وهيه:

- ۱- نالى: ديوانى نالى (چاپى جۆراوجۆر).
- ۲- ديوانى شىخ رەزاي تالەباني (چاپى جۆراوجۆر)
- ۳- تالەباني، د. موکەپرەم: شىخ رەزاي تالەباني؛ ژيانى، پەروردەي، بىروباوهرى و شىعەرى، دەنگاي چاپ و بىلاکردنەوهى ئاراس، هەولير .۲۰۰۱.
- ۴- ديوانى جەزيرى (چاپى جۆراوجۆر).
- ۵- خانى: مەم و زين (چاپى جۆراوجۆر).
- 6- Hirshfield, Jane: Hiddenness, Uncertainty, Surprise: Three Generative Energies of Poetry, Tarsat : Bloodaxe Books, 2008.
- ۷- ئىنجيل (بە كوردى و سوئدى).
- ۸- قورئان
- ۹- شىخ محمود شىبستري: گلشن راز
- ۱۰- حكايةتى مەلاي مەشهور، لطائف خواجه نصرالدين رحمة الله عليه، چاپى عبدالخالق محمد أمين عصرى، ۱۹۸۴.
- ۱۱- سەججادی، عەلاؤددین: رشتەي مروارى (هەشت بەرگ).
- ۱۲- مەولانا جەلالوددینى روومى: ديوانى شەمسى تەبرىزى.
- ۱۳- محەمەد، مەسعوود: چەپكىك لە گولزارى نالى.

شیخ رهزای تالهبانی،
شاعیریکی ههجووکاری کورد

س. ج. ئەدمۆندس

فهرهاد شاکه‌لی له ئینگلیزییهوه کردوویه‌تی به کوردی

سه‌رچاوه:

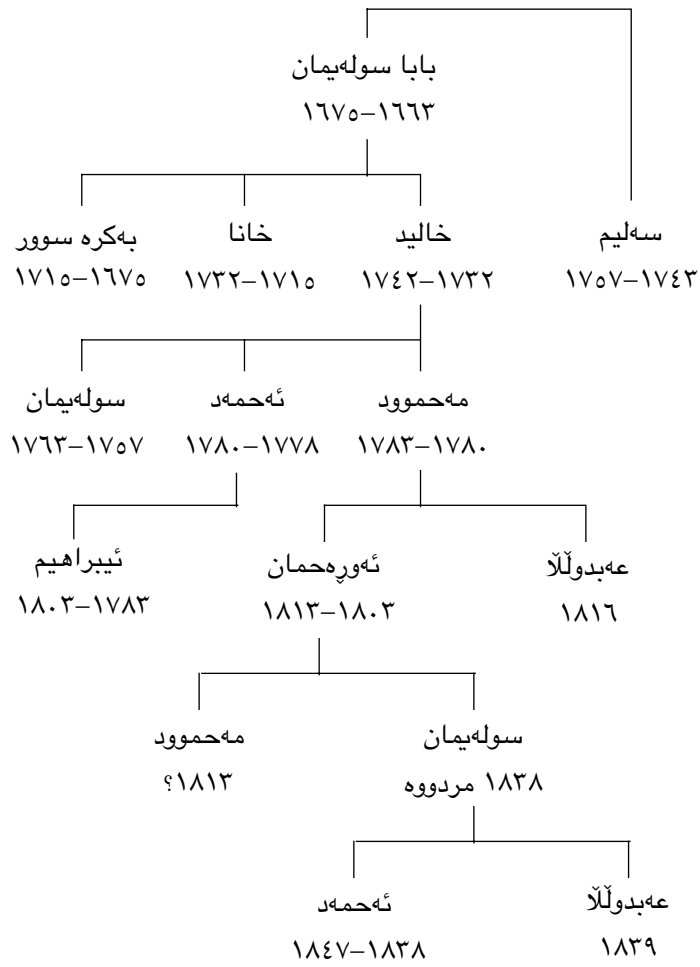
C. J. Edmonds: A Kurdish Lamponist: Shaikh Riza Talabani, Royal Central Asian Journal, Volume: 1935, number 1, February 1935, pp. 111-123

١

له نیوهی دووهمی سدهی ههفدهیه مهوه تا ناوهراستی سدهی نۆزدهیه م بنه مائهی سه ره به خۆی به به له کوردستانی خواروودا فه رمانه ووا بوو. ئەو درهخته (شهجه ره) ی خواره وه که به شی زۆری له سه ر زانیارییه که هه لچنراوه، له کتیبی "میژووی فه رمانه وایانی بابان" (*) له شاره زوور و ئه رده لان" ی سه یید حوسه یین موکریانی (پرواندن، ١٩٣١) وه رگیراوه، پتوهندی و زنجیره ی جیگرته وه ی ئەمیره هه ره گرنگه کان پێشان دهدات.

له خاناوه ئیتر هه موو فه رمانه وایه که له قه بی پاشای هه بوو. میژووه کان ته نیا وه ک نیشانه ی گشتی دیاری کراون. ماوه ی حوکمرانییه کان به رده وام و پتوه ست نین؛ له گۆرینی سالی کۆچی (هیجری) دا بۆ سالی مه سیحی هه میشه ده شی یه ک سال هه له روو بدات، مه گه ر رۆژی مانگه که بزانییت؛ له هه ندی باری دواتردا، لیتیکچوون له نیوان کۆچی و سالنامه ی تورکیی رومیدا ره نگه ببیته هۆی (هه له ی) سالیکی تریش. به هۆی ناکۆکی ناوخۆی بنه مائه که وه، وه ک ئەنجامیکی دوژمنایه تی تورکیا و ئیران، گه لی (*) شیوه ی راستینی کوردی (ی وشه که) به به یه؛ بابان گۆرانیکی فارسی یا تورکییه.

له حوکمرانییه‌کان له جاریک زیاتر ناوبر کران؛ زور له فه‌مانره‌واکان له جاریک زیاتر ده‌سته‌لاتیان گرتووه‌ته ده‌ست. به‌و جوړه‌وا رووی داوه که حوکم له‌ناو حوکمدا هه‌بووه و دیاره که له‌وانه‌یه بیر و بوچوونی جیاوازیس هه‌بیت له‌سه‌ر نه‌وهی که چی به جیا‌بوونه‌وهی کاته‌کی دابنریت و کارکردی دانیشتن له‌سه‌ر ته‌خت چیه. گورانی به‌رده‌وام له ۱۷۶۳ و تا ۱۷۷۸ و له ۱۸۱۳ و تا ۱۸۴۷، به تایبته، به هیچ جوړیک هیی هه‌لاوردن نییه. هه‌ندی له‌و میژووانه‌ی دراوون به دننیا‌یه‌وه راستن؛ ده‌کرئ دانیشتنی نه‌حمه‌د پاشا له‌سه‌ر ته‌خت باس بکریت چونکه له‌م میژوونیکاره‌دا که نالیی شاعیر دایناوه نه‌وه چه‌سپنراوه:

شاهی جه‌مجا نالییا، "ته‌ئریخی جه‌م" ته‌ئریخییه

به‌پتی سیستیمی (حیسابی) نه‌جه‌د تیکرای نرخی حه‌رفه عه‌ره‌بیه‌کان که له وشه‌کانی (ته‌ئریخی جه‌م: تاریخ جم) دا هه‌ن، که به گویره‌ی بنه‌ماکانی نووسینی فارسی، نه‌ک کوردیی تازه، نووسراون، ده‌کاته ۱۲۵۴، واته ۱۸۳۸ ی زایین.

ناوه‌ندی یه‌که‌مینی حوکمی به‌به قه‌لاچووالان بوو، که هیشتا‌یش که‌لاوه‌کانی له نزیک‌ی دتی چوارتا، که ئیستا باره‌گای کارگتیری قه‌زای شارباژیره، ده‌بیرین. ئیبراهیم پاشا، که سالی ۱۷۸۳ چوووه سه‌ر ته‌خت، نزیکه‌ی دوانزده‌میل پیته‌خته‌که‌ی به‌ره‌و باشووری روژاوا گواسته‌وه، له‌ودیوی زنجیره‌شاخی نه‌زمره‌وه، بو گوندی مه‌لکه‌ندی، له ده‌شتی به پیت و به‌ره‌که‌تی شاره‌زوور، و شاریکی تازه‌ی دامه‌زراند، به گشتی و باس ده‌کرئ که خوئی، به

ناوی پاشای ئه‌و کاته‌ی به‌غداده‌وه، ناوی ناوه سوله‌یمانی؛
قسه‌یه‌کی وا له‌ناو کورددا هه‌یه و ماوه‌ته‌وه گوایه جیگا‌که هه‌ی
سوله‌یمانیه‌کی پێشتر بووه که سوله‌یمانی به‌به‌ دایمه‌زاندوووه؛
مه‌لکه‌ندی‌ش هه‌شتا ماوه و گه‌په‌کیکی شاره‌که‌یه.

له‌ ماوه‌ی دووه‌می ئه‌و هه‌را و ئاشووبه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ باس کرا
سه‌ره‌خو‌یی کورد زیاتر و زیاتر سازشی له‌سه‌ر کرا. له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا هه‌تا دوایی سیمای کارگه‌په‌یه‌که هه‌ر به‌ ده‌ست به‌به‌وه
مایه‌وه و حا‌که‌کان له‌شکری پیک‌خراوی خو‌یان و نیشه‌انه
روواله‌تیه‌کانی پاشان‌شینه‌کی بچکۆله‌یان هه‌ر هه‌شته‌وه. له
کو‌تاییدا، سا‌لی ۱۸۴۷، ئه‌حمه‌د پاشا له‌ نزیکه‌ی کو‌به‌ به‌رانبه‌ر
نه‌جیب پاشای به‌غداد شکا و خانه‌دانی ئه‌میرانی به‌به‌ گه‌یشه‌ته
کو‌تایی. عه‌بدو‌للا پاشای برای ئه‌حمه‌د، کرا به‌ فه‌رمانداری
سه‌لیمان، به‌لام وه‌ک کارمه‌ندیکی تورک، به‌ پله‌ی قائمه‌قام؛ سا‌لی
۱۸۵۱ یش له‌سه‌ر کار لا‌برا و تورکیکی له‌ جیگا‌که‌ی دانرا.

کلاودیوس جه‌یمس ریچ، نو‌ینه‌ری شکۆمه‌ندی کو‌مپانیای
روژه‌ه‌لاتی هه‌ندستان له‌ به‌غداد، که‌ سا‌لی ۱۸۲۰ سه‌ری له
سه‌لیمان داوه، له‌ کتیبی "چیره‌کی مانه‌وه‌یه‌ک له‌ کوردستان" دا
گه‌یرانه‌وه‌یه‌کی زیندووی دیوانی به‌به‌ی سه‌رده‌می حوکمرانی
مه‌حموود پاشای بو‌به‌ جی هه‌شته‌ووین. (جیگای تیرامانه‌ که
ده‌بین له‌ تو‌ماری "تاریخ و راستی له‌باره‌ی می‌ژووی کوردستانه‌وه"
که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۸۵-۲۸۷ی به‌رگی یه‌که‌مدا ته‌رجمه‌ کراوه، له‌ ژیر
سا‌لی ۱۱۹۹ی کو‌چیدا، که‌ ده‌کاته‌ ۱۷۸۴ی زاین، نووسراوه

"دامه‌زاندنی سوله‌یمانییه بۆ جاری دووهم". کاپتین ر. میگنانی سوپای بۆمبای، له به‌هاری ۱۸۳۰دا، چاوی به سوله‌یمان پاشای برای مه‌حموود که وتوو که له‌سه‌ر ته‌خت بووه؛ له گێرانه‌وه‌یه‌کی لاوازی که مبه‌خشنا ده‌لی حوکوممه‌ته‌که "له‌لایه‌ن پاشایه‌که‌وه ده‌برئ به‌رێوه، که له‌بنه‌چه‌دا کورده و نه‌ژێرده‌سته‌ی تورکه و نه‌هی ئێران" (سه‌فه‌ریکی زستانه، پاژی دوانزده). ج. به‌یلی فره‌یزه‌ر له به‌هاری ۱۸۳۴دا وه‌سفی "ده‌وله‌تی بچکۆله‌ی سوله‌یمانی ده‌کات وه‌ک" نیچیری کۆمه‌لێک به‌دبه‌ختی و نه‌کبه‌تی که هیچی لی نه‌هیشتووته‌وه و کردوو به‌تی به‌ه‌ژاری و ناکامییه‌کی ته‌واو،" له وه‌سفی سوله‌یمان پاشایشدا ده‌لی "که‌سیکی دۆستانه‌ بوو" به‌لام به‌ ده‌ست داوا ناکاته‌کانی ئێرانه‌وه‌ هه‌راسان بووه (سه‌فه‌ر بۆ کوردستان، میسۆپۆتامیا، هتد، نامه‌ی شه‌شه‌م). فیلیکس جۆنز به‌ هاو‌پیتی سی‌ر هینری راولینسون له‌ ئیلوولی ۱۸۳۴دا چووته‌ سوله‌یمانی و له "سه‌فه‌ر به‌ناو چه‌ند به‌شیکی ئێران و کوردستاندا" به‌ باشه‌ باسی حوکمرانی ئه‌و کاته، ئه‌حمه‌د پاشا ده‌کات و ئه‌وه له‌باره‌یه‌وه ده‌گێرته‌وه که له‌ ماوه‌ی سالیکیدا که هاتبووه سه‌ر ته‌خت "هێزیکی شایانی ریزی پیکه‌وه‌ ناوه، به‌پیی تاکتیکی ئه‌ورۆپایی ریکی خستوووه، له‌م کاته‌دا ده‌گاته‌ نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د پیاو."

کوردی شاره‌زوور له‌و رووه‌وه له‌ ده‌راوسی فارسه‌کانیان ده‌چن که وا دیاره به‌هره‌ی "وتن"ی شیعریکی تا راده‌یه‌ک باش له‌ناو خوینده‌واره‌کاندا بلاوه و هه‌یه، به‌لام له‌ناو نه‌خوینده‌واره‌کانیشدا ده‌گه‌ن نییه. له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی به‌به‌دا ده‌سته‌یه‌کی چاکی

شاعیران له دیوانی سوله‌یمانی و له ناوچه‌کانی سهر به سوله‌یمانیدا گه‌شه‌ی کرد. شیعره چاک و خویشوستراره‌کان یا به شیوه‌ی ده‌فته‌ری ده‌ست‌نووس، که پی‌ده‌گوتری به‌یاز، یا به زاره‌کی گه‌یشتووته ئیمه. دیوانی، واته سهرجه‌می کاره‌کانی، دوو له‌م شاعیرانه، موللا خزر "نالی" (۱۷۹۷-۱۸۵۵)، که پیشتر له باسی ئه‌و میژوو‌نیگارهدا که کاتی ئه‌حمهد پاشای دیاری کردوو، ناو برا، هه‌روه‌هایش موسته‌فا به‌گ "کوردی" (۱۸۰۹-۱۸۴۹)، له‌م ماوه‌یه‌دا له چاپخانه‌ی داروسسه‌لام له به‌غداد بلّو کرانه‌وه. دیوانی دوو شاعیری دیکه‌یش له عیراق بلّو کرانه‌ته‌وه: هبی شیخ موحه‌ممهد "مه‌حوی" (۱۸۳۵-۱۹۰۹) ی خه‌لکی سوله‌یمانی، له چاپخانه‌ی هوکوومه‌ت، سوله‌یمانی، سالی ۱۹۲۲؛ هه‌روه‌هایش دیوانی حاجی قادری کوئی (۱۸۱۷-۱۸۹۴)، که به‌شی زۆرت‌رینی ژبانی خوئی له کۆنستان‌تینۆیل برده سهر و ههر له‌ویش مرد، له چاپخانه‌ی داروسسه‌لام، له سالی ۱۹۲۵ دا.

قوتابخانه‌ی تازه‌ی خاوینخوازانی کورد خو‌شه‌ویستییه‌کی که‌میان لا ماوه بو پارناسییانی پیش شه‌ر به شیوه‌ی نه‌گۆری شیعر و زمانی تیکه‌ل له وشه‌ی عه‌ره‌بی، فارسی و تورکیانه‌وه شانبه‌شانی وشه‌ی کوردی. به‌لام، به‌لای که‌مه‌وه، دوو له‌و شاعیرانه‌و دیاره هیشتا ههر خو‌شه‌ویستن: حاجی قادری کوئی که له سهره‌وه باس کرا، له‌بهر هیچی دیکه‌ی تایبته نه‌بیت له شیعره‌کانیدا، له‌بهر ئه‌و نیشتمانپه‌روه‌رییه به‌هیزه‌ی که ئاوازیکی ده‌گمهن دهدا به گوئی کوردیدا له هه‌ژارترین جیگه‌دا له‌ناو گرده‌کاندا؛ هه‌روه‌هایش شیخ ره‌زای تاله‌بانی، که بابته‌ی ئه‌م نووسینه‌یه.

۲

شیخ رهزا به زمانانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی، هه‌روه‌هایش به کوردی دهینووسی. سه‌رجه‌می کاره‌کانی چاپ نه‌کراوه، به‌لام چه‌ند نمونه‌یه‌کی شیعه‌کانی له گوڤاری "دیاری کوردستان" دا هه‌ن، که له به‌غداد، له مارتی ۱۹۲۵هه تا مایسی ۱۹۲۶ ب‌لاو کرایه‌وه، هه‌روه‌هایش له "ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیانی کورد" دا، ئه‌نتۆلۆگیه‌کی شاعیرانی کورد، ئه‌مین فه‌یزی ئاماده‌ی کردووه و له کۆنستانتینۆپل، سالی ۱۹۲۱، ب‌لاو کراوه‌ته‌وه؛ له‌مه‌ی دواییدا پانزده شیعی شیخ رهزا به کوردی، چه‌ند نامه‌یه‌کی کیشدار به فارسی و هه‌ندی پارچه ب‌لاو کراونه‌ته‌وه. شیعه کوردیه‌کانی که له به‌رده‌ستدان وا دیاره ده‌کرین به پینچ به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه: (۱) ژیننامه و بیره‌وه‌ری؛ (۲) دل‌داری؛ (۳) هه‌جوو و دوژمنایه‌تی عه‌شیره‌تی؛ (۴) نامه‌ی سوآل‌کردن، زۆرجار له‌گه‌ل مه‌دح و په‌سندان یا هه‌ره‌شه‌دا؛ (۵) هه‌جووی خه‌لکی پیسکه. ناوبانگی گه‌وره‌ی ئه‌و، ئه‌و شته‌یه که ره‌خنه‌گرانی فارس پیی ده‌لین "زور کلام"، واته هیزی وشه و ده‌رب‌رین. به داخه‌وه ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه ره‌نگه به ته‌واوی ون ببیت له‌و وه‌رگێرانه نزیک و وشه به وشه‌یه‌دا

که پیرۆییی دهکهم، بۆ ئەوهی دڵکیشیییەکی زیاتر بۆ تیکستی کوردی لای خوینەرانی زۆروزەبەندی گۆڤارەکه دروست بکەم، ئەوانە ی فارسی یا پەشتۆ دەزانن.

له کوردستان لهقەبی "شیخ" وهک ئەوه نییه که به عەرەبی به کاری دهبن، واته ئەندامی بنه‌ماله‌یه‌کی حوکمداری خێڵه‌کی، به‌لکه مه‌عنا ی مامۆستای دینییه، به زۆری له یه‌کێک له ته‌ریقه‌ته‌کانی ده‌رویشیدا، یا نه‌وهی ئەمانه. شیخ، وهک مامۆستایه‌که، مورشیده، واته ریشاندهری رۆحی؛ شاگرده‌که ی موریده؛ فیربوونه‌که ته‌ریقه‌ته، واته "رینگه، رچکه". مورید، شاگرد، دوا ی ئەوهی په‌شیمانیه‌ی خۆی ئاشکرا ده‌کات (ته‌ویه)، ته‌ریقه‌ت له مورشید "وه‌رده‌گریت" و مورشید ته‌ریقه‌ت ده‌دات؛ کاتیک به ته‌واوی شاره‌زایی له زانیاری و کرداری ته‌ریقه‌تدا په‌یدا ده‌کات، له‌وه‌یه ئیجازه‌نامه‌ی پێ بدریت و به‌و جۆره ببیته خه‌لیفه، واته جینشین یا جیگره‌وه‌ی مورشیده‌که‌ی؛ ئیتر ئەویش ده‌توانیت ته‌ریقه‌ت بلۆ بکاته‌وه و به‌و شیوه‌یه‌یش ده‌بیته ریشاندهری رۆحیه نه‌وه‌یه‌کی نوێی شاگرد و موریدان؛ ئەگه‌ر خه‌لیفه‌ی تازه مامۆستایه‌تییش بکات، به گشتی له‌قەبی شیخ وه‌رده‌گریت. هه‌موو ئیجازه‌نامه‌یه‌کی وه‌ها ده‌بێ زنجیره‌ی ته‌واوی خه‌لیفه‌کانی تیدا بێت تا ده‌چیته‌وه سه‌ر ئەبووبه‌کر یا عه‌لی بین ئەبی تالیب، ئامۆزا و زاوای موحه‌ممه‌دی په‌یامبه‌ر، ده‌سته‌لاتی هه‌ره به‌رزی هه‌موو ته‌ریقه‌ته‌کان. شیخیک که شیخایه‌تی له باوک و باپیرانه‌وه بۆ ما‌بیته‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەو هۆیه ناتوانی ببیته مورشید و به‌و

شیوهیهی باس کرا شاگرد وهریگریت. سهیید، نهوهکانی پهیامبه،
وهک چاوهروان دهکریت، زۆرجار تهریقهتیک وهردهگرن و زۆری پی
ناچیت دهبنه شیخ؛ ئەو شیخانەیی که هاوکات سهیید نین له
کوریدا بهوه جیا دهکرینهوه که پیمان دهگوتریت شیخی بهرمال.
تهریقهته دهرویشییهکانی کوردستان که زۆرتین خه‌لکیان ههیه
قادی و نه‌قشبه‌ندین. چهند سالتیک له‌مه‌وبه‌ر له که‌رکووک هه‌ندی
ئه‌ندامی تهریقهتی ریفاعی هه‌بوون، به‌لام چونکه خه‌لیفه‌یه‌کی
دهسته‌لاتداریان نه‌بوو چراکه بگریته دهسته‌وه، ئەم تاومه‌ خه‌ریکه
له خوارووی کوردستان له ناو بجیت، ئەگه‌ر نه‌لیم هه‌ر پیشتر له
ناو چووه. ده‌لین ریفاعییه‌کان هونه‌ری سه‌یر پیشان ده‌دن و به
تایه‌ت به‌وه ناسراون که مارگه‌زراو و هار چاک ده‌که‌نه‌وه.
شیخانی تاله‌بانی قادرین. په‌زا خۆی دامه‌زرانی ئەم بنه‌ماله
شیخه‌ی تۆمار کردوه:

خودا، وهختی که هه‌ز کا به‌نده‌ییکی خۆی بکا خۆشنوود
له ریگه‌ی دووره‌وه بۆی دئ به‌ پیی خۆی شاهیدی مه‌قسوود
له هیندستانه‌وه شه‌ش مانگه‌ ری تا خاکی کوردستان
خودا شیخ ئەحمه‌دی هیندی په‌وان کرد بۆ مه‌لا مه‌حموود،
مه‌لا مه‌حموودی زه‌نگه‌نه...

شاعیر له سه‌ری ده‌روا و وه‌سفی ئەوه ده‌کات چۆن هه‌وش و
دیواری گۆره‌که‌ی مه‌لا مه‌حموود به‌رده‌وام به‌ زیگری ده‌رویشانه‌ی
یا هوو (ئهی ئەو) و یا مه‌عبوود (ئهی په‌ستراو) ده‌نگ ده‌داته‌وه و

چۆن ئەو خەرقە (پالتۆ)ی شىخايەتییەى لە شىخ ئەحمەد
وەرگىراوه، لە باوكەوه بۆ كور ماوتەوه تا گەشتووتە شىخ عەلى
براى؛ بەوھىش شىعرەكە دەبرىتتەوه داواى لىبووردن لەو بەكات
كە ئەو خۆى شایانى ئەوه نىيە سەر بەو خانەدانە بىت:

رەزاش لەو نەسلەى؛ بىبەخشە، يا رەب؛ چونكۆ قەت نابى
گۆلى بىخار و بەحرى بىبوخار و ئاگرى بىدوود

لە كوردستان مامۆستایانى دىنى، حەز دەكەن، يا حەزىان
دەكرد، سامان كۆ بكەنەوه و دەستەلاتى دىنايى وە دەست بەئین.
داواى دوو يا سى ئەوه ئەندامانى بنەمالەى تالەبانى (ناوھەكەيان لە
ناوى دىي تالەبانەوه ھاتوو، ئەو جىيەى مەلا مەحمودى لى مرد و
كۆرەكەى و خەلىفەكانى لە سەرەتاو ھەك مامۆستا دەستیان پى
كرد) خۆيان دامەزراند و بوون بە خاوەنى چەند گوندىك لە
ناوچەى قەرەحەسەن، گل و تاوق، رۆژھەلات و باشوورى
رۆژھەلاتى كەركوك، ئەمبەر و ئەوبەرى رۆوبارى سىروان
(دىالا)، لەنىوان كفرى و خانەقیندا و، لە سەرەوه لە كۆيھ؛ بەو
شىوھىيەش سىفەتى سەرۆكخىل و سەرۆكەشیرەتیان وەرگرت.
كاتىك ھىزەكانى برىتانىا سالى ۱۹۱۸ كەركوكيان داگىر كرد،
شىخ حەمىدىان دۆزىيەوه، كۆرەزازای موللا مەحمود و نامۆزای
ھەقى شىخ رەزا، كە وریاترىن و كاریگەرترىن كەسایەتیی
ھەرىمەكە بوو.

بەپى قسەى خزمەكانى، شىخ رەزا سالى ۱۳۲۸ى كۆچى

(۱۹۱۰ی زایین) له تهمه‌نی ۶۹ سالی‌دا مردوووه. به‌م جوړه سالی له‌دايکبوونی ده‌بیته ۱۸۴۱ یا ۱۸۴۳، به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی تهمه‌نی به سالی هه‌تاوی یا مانگی بژمیردریت. له‌به‌ر ئه‌وه له‌وانه‌یه هه‌ندیک بیره‌وه‌ریی مندا‌لانه‌ی له‌باره‌ی شکۆمه‌ندییه‌کانی دیوانی به‌به‌وه له بیر ماییت، وه‌ک له‌م شیعره‌دا وای نیشان ده‌دات:

له بیرم دئ سلیمانی که دارولولکی بابان بوو؛
نه مه‌حکوومی عه‌جه‌م، نه سوخره‌کیشی ئالی عوسمان بوو.
له به‌ر قاپیی سه‌را سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهید؛
موتافی که‌عه به‌ بۆ ئه‌ربابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو.
له‌به‌ر تابووری عه‌سکه‌ر ری ئه‌بوو بۆ مه‌جلیسی پاشا؛
سه‌دای مؤزیکه‌ وو نه‌ق‌قاره تا ئه‌یوانی که‌یوان بوو.
دریغ بۆ ئه‌و زه‌مانه، ئه‌و ده‌مه، ئه‌و عه‌سره، ئه‌و رۆژه،
که مه‌یدانی جریده‌بازی له ده‌شتی کانیه‌ئاسکان بوو.
به زه‌ری حه‌مله‌یی به‌غدایی ته‌سخیر کرد و تیی هه‌لدا
سلیمانی زه‌مان، راستت ده‌وئ، باوکی سلیمان بوو.
عه‌ره‌ب! ئینکاری فه‌زلی ئیوه ناکه‌م؛ ئه‌فه‌زه‌لن ئه‌مما
سه‌لاحه‌ددین، که دنیای گرت، له نه‌سلی کوردی بابان بوو.
قویووری پر له نووری ئالی بابان پر له په‌حمه‌ت بی؛
که بارانی که‌فی ئیحسانیان وه‌ک هه‌وری نیسان بوو.
که عه‌بدو‌ل‌لا‌ه پاشا له‌شکری والیی سنه‌ی شر کرد،
په‌زا ئه‌و وه‌خته عومری پینج و شه‌ش، تفلئ ده‌بستان بوو.

گردی سه‌یوان گردیکی بچکۆله‌یه له دهره‌وه‌ی سوله‌یمانی، کاتی
خۆی، وه‌ک ناوه‌که‌ی پیشانی ده‌دات، ئەو جی‌یه بوو که خێوه‌ته
گه‌وره‌که‌ی میوانداریی لێ هه‌ل‌درا‌بوو، ئیستا گۆرستانه.
کانیئاسکان، ئیستا بووته ناوی گه‌ره‌کیکی شاره‌که. ئەوهرحمان
پاشا، باوکی پاشایان سوله‌یمان و مه‌حمود، ئەندامی سه‌ره‌کیی
هاوپه‌یمانییه‌ک بوو، که سالی ۱۸۱۰، به‌غدادی گرت، کوچک
سوله‌یمان پاشای له‌سه‌ر ته‌خت لا برد و عه‌بدوڵلا ئاغای له
جیگه‌که‌ی قوت کرده‌وه، به‌م ئاغایه ده‌گوترا توتونجی. ئەم رووداوه
له‌لایه‌ن ج. م. کیننه‌یره‌وه باس کراوه له کتیبی "بیره‌وه‌رییه‌کی
جیۆگرافی ئیمپراتۆریای ئێران، ۱۸۱۳" دا. سه‌یید حوسه‌ین
موکریان میژووی سه‌ره‌که‌وتنی عه‌بدوڵلا پاشا به سالی ۱۸۳۹ی
زایین داده‌نیت، که ده‌کاته دوو سال پیش له‌دایکبوونی شاعیر؛ ئەو
ئازادییه‌ی له دیاریکردنی راستییه میژووییه‌کاندا به کار هێنراوه،
بۆ لێبووردن ده‌شیت له‌به‌ر که‌فوکۆلی نیشتمانیه‌روه‌ریانه‌ی.

شیخ ره‌زا، که گه‌نج بوو، به‌ گوێره‌ی سه‌رده‌می خۆی سه‌فه‌ریکی
زۆری کردووه. نزیکه‌ی هه‌شت سالی له کۆنستانتینۆپۆل بردووه‌ته
سه‌ر، له سایه‌ی سه‌روه‌ری کامیل پاشای گه‌وره‌زه‌زیردا؛ ماوه‌ی
دوو سال مامۆستای فارسی کوره‌کانی خدیوی میسر بوو؛ چوو
بۆ مه‌که‌که‌یش بۆ به‌جی‌هێنانی ئەرکی حه‌ج. له دوا‌ییدا له شاری
که‌رکووک، له‌ناو خزمه‌کانیدا، نیشته‌جی بوو.

ئەم چیرۆکه‌ی خواره‌وه، که دژی خۆشیه‌تی، له‌باره‌ی
رووداویکه‌وه له‌گه‌ڵ برازا‌که‌یدا، وه‌ک ئەو دوو شیعه‌ری پیشووتر،

دهکه ویتته بهر بهشی یه کهم:

برازا عهزیزه کهم

پروم کرده بهزمی خاسی برازا عهزیزه کهم
ئه مشه و، به سه د تهوازوع و ئیخلاس و سه رکزی،
نوارپیم له درزی قاپیییه وه، خۆی و تابیعان
دانیشتبوون دوورپیزه له دهوری خلهی کهزی،
دهتوت ته می کرابوو به مه خسووسی قاپیه وان؛
خۆی کرد به نیره تورک و وتی: "؛ کیم بیلیر سزی؟"
پیم وت: "منم، فلانه که سم، مامه شیخ رهزام؛
بیلمه زمیسین، خومه ییس ئه فهندی، مه گهر بیزی؟
ئه م سه ددی بابه بو منه؟ ئیزهار که تا برۆم،
یان مه رحمهت که، حیزه، له سه رما گونم تهزی،
وهختی که له م موعامه له زانیم غه رهن چیییه،
دهر حال گه پامه دواوه، ئه ماما به عاجزی.

ئه م خزره هه کایه تخوینییکی ناودار بوو، چیرۆکی خۆشی
ده گپراییه وه. له و ولاتانه دا که ناسناو (پاشناو، ناوی خانه واده)
نییه، ئاسایییه پیاویک به ناوی خۆی بناسریتته وه و به دوویدا ناوی
باوکی بهینریت. له کوردستان، ناسایی نییه، وهک له م باره دا، که
پیاویک به ناوی دایکیه وه بناسریت. زانای کورد سه رنجی ئه وهی
داوه که دوو جار ئازادیی بچووکم داوه به خۆم له ته رجه مه کردنی

دیری پیش دوایین بهیتدا . ئەو جوۆرهی که ئیمه شیخ رهزا دهناسین،
وای بو دهچین ئەو که متر به ههلسوکهوتی بیڕیزانهی براناکه
تووړه بووه، وهک لهوهی چیرۆکهکانی خزری له دست دهرچوون.
لهو تاکه شیعی دلدارییهدا که له ئەنجومهندا بلاو کراوتهوه،
هیچ شتیکی رهسهن و خوۆش نییه که تایبهتی بیت.

بنه مالهی تاله بانی ته قریبهن هه میسه دوژمنایهتی له گهل
دراوسی خیله کییهکانیدا هه بووه. رهنکه یه کیک له بهر هه مه هه ره
ناودارهکانی شیخ رهزا دانه یهک بیت سهر به بهشی سییه مه،
شیعریکه له ۱۰۲ دیر پیک هاتوو، وای پیشان دهدات که باسی
باوهر و بوئه دینییهکانی کوومه لگهی ئەهلی حق دهکات، که له ناو
خه لکدا به عه لیئیه ناسراون (یهکی له هاوسیکان سهر بهم
کوومه لگه یه بوو)، بهوه ته و او دهبی که وه سفیکی بهزم و عهیش و
نوۆشی ئەو کوومه لگه یه له تاریکیدا دهکات. ئەوان و زۆر بهی گرو
نه یینییهکانی ئاسیای ناوه راسه و روژاوا، پیم وایه، به هه له
تاوانبار ده کرین. من هه رگیز له هیچ ئەده بییدا پارچه شیعیکی
وه سفکردنی وه هام نه بینیه که هاوکات هینده (دهبی پیی لی
بنریت) به شیوه یه کی سهر نجر اکیش به هیز بیت و هیندهیش
ئاو رووبه رانه بیت. زۆر چاکه، که له هیچ کام لهو کوومه له
به ره مانه دا که باس کران، نه بینراوه، به لام دهگوتریت سالی
۱۹۱۹ له کوۆنستان تینوۆیل، له وه رزنامه ی کوردستاندا بلاو
کراوتهوه. دهبی له دلوه هیوادار بین ئەم شیعه ره یابه ره، ئەو
روژهی کاتی ئەوه دیت، ئەگه ر وا رووی دا، دیوانی شیخ رهزا بلاو

بکریتهوه، جاريکی دیکه به چاپکراوی نهکه ویتته بهرچاو. ئەو
نوسخه دەستنووسەي لای منە، به هەر حال، به وریایی قایم
دەکریت و هەلدهگیردیت.

له ئەنجومهندا شیعریکی کورتی هەر لهم بابەته هەیه باسی
سەرکەوتنی تالەبانی دەکات بەسەر هاوپهیمانییهکی سی
عەشیرهتا. بەلام ئەمەیش، به هۆی ئەوهوه که له دیمەنی
پیلانگیزییهکهدا هیمای بریندارکارانهی بۆ دینی ئەهلی حەق
تیدایه، هەر وهها لهبەر وهسکردنی ناشیرینی نیشانهکانی ترس
که له هاوپهیماناندا دەرکەوتن کاتی گەنجانی تالەبانی هیرشیان
کرده سەریان، من ناتوانم بیگویمهوه ئیره.

له خوارهوه سی نمونهی کورتی نامەي داواکردنی کۆمهک
(نامەي سواڵکردن)، که سەر به بەشی چوارهمن، دەخوینینهوه.
یهکه میان پارچهیهکی هەر شهکارییه؛ سییهم، ئەگەر هەر شههیش
نەبیت، وای دادهنیت که ملدان شتیکه بی ئەملا و ئەولا؛ پهسندان
(مه‌دحکردن) هەر به سروشتی خووی دلکیش نییه و هیچ
نموونهکیش نییه به تایبەت شایانی بلاوکردنهوه بیت.

بەرخه‌نیر

قهومه‌کان، بهو زاته وا حوکمی له‌سەر به‌حر و به‌ره
بەرخه‌نیرئ گەر نه‌نیرئ هەر که‌سی خاوه‌نمه‌ره،
دیم به‌گژیا، ده‌یدرم، گەر فیلمه‌سه‌ل شی‌ری نه‌ره.
با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن ئەم هه‌موو شو‌ر و شه‌ره
گشت له‌سەر بزنی شه‌ل و کاو‌رئ گەر و به‌رخئ له‌ره.

کهله شيری

کهله شيری به رها لازمه، کرماشانی
زیرهک و چاپوک و دهمگهرم و دپ و شه رانی؛
کهله شيری که قه پی گرت له بناگویتی کهله شير،
پر به دهم بیچیری و هک سهگی هه ورامانی
کهله شيری که نه گهر شیری نه پی بته مه ساف
پایرفینی به شهقی میسلی کهری تالانی؛
به دریزی و هکو مهولان به گه که می میری بهیات
به جه سامهت و هکو کوخا زله که می بیبانی.
نه نه قیبزاده، بنیره کهله شیریکی و هها
بو رهزاکه می سه گه که می قاپییه که می گهیلانی

هه ورامان نهو به شه می زاگروسه که ده که ویتنه روزه لاتی دۆلی
شاره زوور؛ له مه و دایه کدا لووتکه می شاخه که بوو ته سنووری نیوان
عیراق و ئیران. مه به ست له ئیشاره تکرده بو کهری تالانی نه ویه
که له هه موو کاتی کدا زه حمه ته زوری لی بکهیت پروات؛ هه موو
منالیکی کوردی خویندنگه نه مه ده زانیت، هه ولیکی گه وری
مرۆفانه می ده ویت، بتوانیت که ریکی تالانکارا و بده می له بهر، پیش
نه و می نه وانه می که و تونه ته دوا می تالانکاران (خاوه نه کان)
بیانگه نی. بهیات خیل یکن ده لین له بنه چه دا له خوراسانه وه
هاتوون، نیستا به شیکیان به تورکی قسه ده که ن و به شیکیان به

عەرەبى، لە نزیكى تووز خورماتوو، باشوورى رۆژھەلاتى كەركووك دەژین. بببانی گوندیكه لەنێوان كەركووك و ئالتوون كوێپرو. لەو بەیازەدا كە لە پاشنووسى ئەم وتارەدا باس كراوە چوار دێرى زیاده هەیه لەنێوان دێرى هەشت و دێرى نۆدا، كە ئەمین فەیزى، دیارە جێى سەرسوورمان نییه، لە ئانتۆلۆگىیەكەى خۆى دەریهاویشتوو. نەقیبزاده، كە نامەكەى بۆ نێردراوە، سەید نووری نەقیبە، كە ئیستایش لە سلەیمانى دەژى. ئارامگا و مزگەوتى شیخ عەبدولقادرى گەیلانى لە بەغدا بارەگای تەریقەتى دەرویشانەى قادرییه.

تووتن

تۆ كە منەزەرى دەرهەقى من ئیستەكە ئاغا؛
 من ماوه هەواى سوحبەتى تۆم هەر لە دەماغا؛
 بۆ تووتنەكەى بێشەمه وو شاور و شیتنه
 شیت بووم و نەهات؛ وهخته دلم دەرچى لە داغا؛
 جارەن چ بە جاغ و چ بە بار بۆت ئەهەناردم
 ناینێرى ئەمىستە نە بە بار و نە لە جاغا.
 رێى نەوتەكە، باجگیرى ئەگەر زۆرە دەفەرمووی،
 رێى خاسە بە شەو خالییه، با بى بە بلاغا.

دەلێن ئەم نامەیه بۆ حاجى ئەسەد ئاگای حووہیزیى كۆیسەنجاك نووسراوە. شاور دۆلێكە لە باكوری رۆژھەلاتى كۆیەو و تووتنى شاور بەرزترین پلەى تووتنى كوردییه. شیتەنە

دییەکه؛ بێشەمە ناوی تووتنیکی بۆنیکی تایبەتی خوۆشی ھەیه .
رینگای چالەنەوتەکه له رۆژاواوه دەھاتە ناو کەرکووک، لەو
جیگایەوه که ئیستاکی کێلگە کۆمپانیی نەوتی عیراقە . خاسە ئەو
چەمە پان و بەردینەیه که له باکووری رۆژھەلاتەوه دیت و بەناو
کەرکووکدا دەروات، زۆرجار وشکە . بلاغ کانییەکه له داوینی ئەو
گردەدا که کلێسا کۆنینهکە شەھیدانی کەرکووکی بەسەرەوه
بوو . کلێساکی سالی ۱۹۱۸ بە تەواوی رووخا کاتیک سەرانگۆتلیکی
جبه خانەیهکی تورکی تەقییەوه . گەرەکی ژووروی شارەکەیش بە
ناوی ئەو کانییەوه ناو نراوه . دیری پینج و شەش له
ئەنتۆلۆگییەکه دا نین؛ لەبەر ئەوەی له بەیازەکه دا ھەبوون، لێرەیش
زیاد کراون . ھەر بە یارمەتی ئەو بەیازە یەک دوو وشەیهک راست
کراونەتەوه له جیگە دیکه دا .

له کۆتاییدا، بۆ پێشاندانی بەشی پینجەم، له خوارەوه
نموونەیهکی ریزنەگرانە دەگوێزمەوه، لەبارە ی ئەسپیکەوه بە دیاری
بۆی ھاتووہ:

ئێستری دیاری

میر بە سەد مننەت ھەناردی ئێستریکی رووت و قووت
چوارپەلی سست و سەقەت، ئەندامی ھەر وەک عەنکەبووت .
خاوەنی ئالیک، نالیم، پێ نەداوه مۆتڵەقا
داویەتی، ئەمما، وەکو بیستووومە قووتی لایەمووت .
پشتی ریش و شانی زامدار و جەدەو بوو، ناعیلاج
چەند قرووشیکم ھەبوو بۆم دا بە نەوت و عەنزەرووت .

سهی فهتاهی مهیتهرم پوژئی به حیججهت لیئی نهوی،
کلکی دهرهینا له بن، نهجا به ئاستهم گوئی بزووت.
گهرچی ناتوانی ببزوی، هیئند لهر و کهمقوووته،
دهنکه جوئیکی نیشان دهی، تا قیامهت دئی له دووت.
پووش له لای ههلوایه، ههتتا گهر پهلووشه چی چنگ کهوی،
بای دهدا، لوولی دهدا، قووتی دهدا مانهندی حووت.
گهر قهلهو بیئهم نهجینهی نییره، چار ناکریئ مهگهر
شیخی رهففاعی عیلاجی کا به ئسمای جهلجهلووت،
مهسلههت وایه ههتا نهخوار دووم، بینیرمهوه؛
زور دهرسم دهفعهیی قووتم بدا، بمکا به قووت.

نهوهی ئهم نامهیهی بو نووسراوه میرانی خزر بهگی عهشیرهتی
خوشناوه، باپیرهی میرانی قادر بهگ، که ئیستا وهک نوینهری
ههولیر نهندامی پارلهمانه. مهبهستی دیری یهکههم نهویه که
هیسترهکه نه لغاو و نه زین و نه جلیکی لهگهل نهبوو. دهلین
عهنزهرووت گیایهکه گولئیکی زهردی ژاراویی ههیه، له شیوهدا له
گولی تووتن دهچیت؛ به گشتی بوئهم مهبهسته به کار دهبریت که
لیردها باس کراوه. تهریقتهی دهرویشانهی ریفاعی له سهروهه باس
کرا. جهلجهلووت وا پیئ دهچیت یهکیک بیت له ههبووه
ناسروشتیهکان که له بهر هیز و توانستیان بانگ دهکریئ (پهناپان
بو دهری).

۳

گیبۆن (له کتیبی لاوازیوون و پمان، پاژی ۳۴) له ناو حه کایه ته بیتامه کانی سه ره تای میژووی مه سیحایه تیدا، حه کایه تی له بیرنه کراوی حه وت خه وتوو هکه ی ئیفیسوس جیا ده کاته وه، ئه و حه وت گه نجه مه سیحییه ی له لایهن ئیمپراتۆر دیکووسه وه، له ئه شکه وتیکدا به ند ده کرین و ئه وانیش ماوه ی سه د و هه شتا و حه وت سه ل ده خه ون تا سه رده می حوکمرانی تیۆدۆسیووس. ئه مه له سوورته ی هه ژده یه مینی قورئاندا، سوورته ی ئه شکه وت، به چاککارییه وه دووباره کراوه ته وه. له ویدا ماوه ی خه وتنه که کراوه به سیسه د و نو سه ل و وینه یه کی جوانی لی زیاد کراوه: "سه گه که یه شیان له به رده رگا پال که وتوو و چوار په لی لی راکیشاوه." له باره ی ژماره ی "هاورپییانی ئه شکه وت" هه، که ناوی خه وتوو هکانه له ویدا، قورئان ده لی:

هه ندی ده لئین: "خویان سی بوون؛ سه گه که یه شیان چواره مین؛"

هیی دیکه ده لئین: "پینج بوون، سه گه که یان شه شه م؛"

هیی دیکه یه ده لئین: "حه وت، سه گه که یه شیان هه شته م."

مه‌لایانی موسلمان ئه‌مه‌یان وا ته‌فسیر کردوو‌ه که ژماره‌ی
هاورپیان سه‌گه‌که‌پیش ده‌گریته‌وه و له‌یه‌ر ئه‌وه، ئه‌ویش به‌ر ئه‌و
دنیاییه ده‌که‌ویت که ده‌چنه به‌هه‌شت.
شیخ ره‌زای تاله‌بانی له به‌غداد مرد و له باره‌گای مزگه‌وتی شیخ
عه‌بدولقادی گه‌یلانیدا نیژراوه. به‌رده‌نووسی کیلی گۆره‌که‌ی به
فارسییه و خۆی پیش مردنی هۆنیه‌ویه‌وه و ئیشاره‌ت بو ئه‌م
داستانه ده‌کات:

یا رسول الله! چه باشد، چون سگ اصحاب کهف
داخل جنت شوم در زمرهء احباب تو؟
او رود در جنت و من در جهنم کی رواست؟
او سگ اصحاب کهف و من سگ اصحاب تو.

پاشنوس

دوای ته‌واوکردنی ئەم وتارە دەستم گەیشته بەیازی شیعرەکانی شیخ رەزا که لای شیخ حەبیبی تالەبانی هاوریم بوو (شیخ حەبیب، وهک خۆی دانیای کردم، برای بچووکتی "برازا عەزیزەکم"ە، نهک خۆی). شیخ حەبیب وهک نوینەری که رکووک ئەندامی پارلەمانە و ئیستا (١٩٣٤) سەرۆکی شارەوانیی ئەو شارەیه. زەحمەتە یەکیک لە بنەمالە گرنەگەکانی باکووری عێراق، کورد بن یا هیی تر، لە زمانی تیژی رەزا رزگاری بوویت. من لێرەدا تەنیا کارم لەگەڵ شیعرە کوردییە "هێمن"ەکانیدا کردوو، ئەوانەیی لە ئانتۆلۆجییەکه و لە دیاریی کوردستاندا هەبوون. خۆیندەنەوهی وردی بەیازەکه ئەوه پیشان دەدات که شیخ رەزا هەموو ئەو شتانه بووه که باسم کردن و بگره زیاتریش. مرۆف سەری سەر دەمیئت لە وزەیی نووسین، لە شارەزایی وەستایانەیی هونەری شیعر و لە بییری هێرشبەرانه که هەر هەموو لەم پیاوه نائاساییەدا کۆ بوونەتەوه.

سوپاس بۆ برازای خۆشه‌ویستم نەبەز شاکەلی که لە
ئامادەکردنی ئەم کتیبە و کتیبەکانی دیکەیشمدا
یارمەتییهکی زۆری دام.

فەرهاد